

EUROPEAN FINANCIAL CONGRESS

Sopot, Poland

23 – 25 May 2012

2012

Ostatnie lata całkowicie przewartościowały globalny ład gospodarczy i pokazały potrzebę dyskusji nad nowym kształtem Europy. Przetaczająca się przez świat druga fala kryzysu, która grozi długofalową destabilizacją ze wszystkimi tego konsekwencjami politycznymi i społecznymi, każe szukać odpowiedzi na pytania o sposób naprawy podstaw współczesnej gospodarki. Naprawy kompleksowej i głębokiej, obejmującej zarówno rozwiązania szczegółowe, jak i zasady, na których opiera się konstrukcja nowoczesnego rynku. Skuteczność podejmowanych działań i polityki antykryzysowej w Unii Europejskiej okazała się niewystarczająca aby odwrócić recesyjne trendy i przywrócić zaufanie na rynkach finansowych.

Polska, kraj który najlepiej w skali całego kontynentu poradził sobie z kryzysem, staje obecnie przed dużą szansą. Gospodarka zbudowana na solidnych fundamentach, ugruntowana już pozycja w strukturach Unii Europejskiej, ale też świeże spojrzenie na kwestie związane z jej funkcjonowaniem, to wszystko sprawia, że możemy stać się istotnym i uważnie słuchanym głosem w debacie o przyszłości Wspólnoty.

Europejski Kongres Finansowy ma na celu inicjowanie debaty, z której wnioski będą wpływać na kształt realnych decyzji podejmowanych przez najważniejsze europejskie gremia. Do udziału w Kongresie zapraszani są przedstawiciele najwyższych władz wspólnotowych i krajowych, politycy, członkowie zarządów oraz rad nadzorczych kluczowych przedsiębiorstw i instytucji finansowych, przedstawiciele instytucji nadzorujących funkcjonowanie rynku finansowego, środowisk akademickich oraz organizacji pozarządowych.

W trakcie odbywających się podczas tegorocznego Kongresu debat poruszone były zagadnienia związane z problematyką bezpieczeństwa finansowego i stabilności Unii Europejskiej, rozwoju systemu finansowego, nowego ładu regulacyjnego, finansowania projektów infrastrukturalnych oraz zarządzania wartością przedsiębiorstw o znaczeniu strategicznym.

Wspólnym mianownikiem wszystkich dyskusji była ich unikalna perspektywa – uczestnicy debat patrzyli w przyszłość, szukali praktycznych rozwiązań kluczowych problemów. Europejski Kongres Finansowy nie ogranicza się do rozrysowania mapy problemów, z którymi zmagają się Unia Europejska. Diagnozę traktuje jako punkt wyjścia do nakreślenia scenariuszy, których realizacja pomoże unijnej polityce gospodarczej i biznesowi.

Tradycją i dorobkiem Europejskiego Kongresu Finansowego są Rekomendacje, które wskazują praktyczne rozwiązania w obszarach najważniejszych dla rozwoju gospodarki Unii Europejskiej i Polski.

Zapraszamy na trzecią edycję Kongresu, która odbędzie się 22-24 maja 2013 w Sopocie.

Komitet Honorowy

Lech Wałęsa

Prezydent RP w latach 1990-1995

Tadeusz Gocłowski

Jego Ekscelencja Ks. Arcybiskup – senior

Janusz Lewandowski

*Komisarz Unii Europejskiej ds. budżetu
i planowania finansowego*

Jan Krzysztof Bielecki

*Przewodniczący Rady Gospodarczej
przy Prezesie Rady Ministrów*

Jan Szomburg

*Prezes Zarządu Instytutu Badań
nad Gospodarką Rynkową*

Patronat Honorowy

Janusz Lewandowski

*Komisarz Unii Europejskiej ds. budżetu
i planowania finansowego*

Marek Belka

Prezes Narodowego Banku Polskiego

Sławomir Nowak

*Minister Transportu, Budownictwa
i Gospodarki Morskiej*

Rada Programowa

Jan Krzysztof Bielecki

*Przewodniczący Rady Programowej
Europejskiego Kongresu Finansowego*

Duleep Aluwihare

Partner Zarządzający Ernst & Young

Mirosław Bieliński

Prezes Zarządu ENERGA S.A.

Mikołaj Budzanowski

Minister Skarbu Państwa

Michał Chyczewski

Investment Partner MCI Management SA

Dariusz Daniluk

Prezes Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego

Olgierd Dziekoński

Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP

Jerzy Gajewski

Prezes Zarządu NDI S.A.

Bogusław Grabowski

*Prezes Zarządu Skarbiec Towarzystwo
Funduszy Inwestycyjnych S.A.*

Maciej Grabowski

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

| **Zbigniew Jagiełło**

Prezes Zarządu PKO Banku Polskiego

| **Andrzej Jakubiak**

Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego

| **Mirosław Kachniewski**

Prezes Zarządu Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych

| **Krzysztof Kilian**

Prezes Zarządu PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.

| **Dariusz Jacek Krawiec**

Prezes Zarządu PKN Orlen S.A.

| **Michał Krupiński**

Dyrektor Zarządzający Bank of America Merrill Lynch

| **Wojciech Kwaśniak**

Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego

| **Luigi Lovaglio**

Prezes Zarządu Banku Pekao SA

| **Mateusz Morawiecki**

Prezes Zarządu Banku Zachodniego WBK S.A.

| **Andrzej S. Nartowski**

Prezes Zarządu Fundacji Polski Instytut Dyrektorów

Zbigniew Wojciech Okoński

*Prezes Zarządu Polskiego Związku
Firm Deweloperskich*

Leszek Pawłowicz

Dyrektor Gdańskiej Akademii Bankowej

Krzysztof Pietraszkiewicz

Prezes Związku Banków Polskich

Grażyna Piotrowska-Oliwa

Prezes Zarządu PGNiG S.A.

Andrzej Raczek

Członek Zarządu Narodowego Banku Polskiego

Ludwik Sobolewski

*Prezes Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych
w Warszawie S.A.*

Beata Stelmach

*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Spraw Zagranicznych*

Michał Stępniewski

*Członek Zarządu Krajowego Depozytu
Papierów Wartościowych S.A.*

Andrzej Ścisłowski

Partner Zarządzający, Dyrektor Generalny KPMG

Bloki i panele dyskusyjne, wystąpienia i prezentacje

Blok tematyczny I Bezpieczeństwo i stabilność rynków finansowych w UE		Organizator
Właściwa struktura kapitału i finansowania w bankach		Komisja Nadzoru Finansowego
Czy maksymalna harmonizacja regulacji może być skutecznym narzędziem antykryzysowym?		Komisja Nadzoru Finansowego
Czego klienci oczekują od banków? Wyniki badania Deloitte nt. customer experience klientów banków w Polsce i w regionie Europy Środkowej		Deloitte
Konkurencja na jednolitym rynku finansowym po LTRO		PKO Bank Polski
Inteligentna bankowość: Jak przyspieszyć wzrost przy równoczesnej optymalizacji kosztów?		Accenture
Biznes i ryzyko w bankowości detalicznej i consumer finance		Ernst & Young
Blok tematyczny II Wyzwania dla rozwoju rynku kapitałowego		Organizator
Co dalej z globalnym i polskim rynkiem kapitałowym?		Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie
Perspektywy inwestycyjne dla inwestorów indywidualnych i instytucjonalnych		Dom Inwestycyjny Xelion, Bank Pekao SA
Inwestycje w spółki technologiczne – poza inflacją i ryzykiem makroekonomicznym. Czas na środkowoeuropejskiego Google'a?		MCI Management
Blok tematyczny III Zarządzanie wartością przedsiębiorstw		Organizator
Dźwignie wzrostu wartości przedsiębiorstw o znaczeniu strategicznym		PKN Orlen
Konkurencyjność spółek strategicznych a struktura właścicielska		PKP Cargo
Przez FIZ Nieruchomości do Krajowego Funduszu Majątkowego		Polski Instytut Dyrektorów

Blok tematyczny IV Finansowanie projektów infrastrukturalnych		Organizator
Finansowanie energetyki jądrowej		KPMG, PGE Polska Grupa Energetyczna
Rola Państwa w kształtowaniu systemu transportowego		NDI
Sprawność i bezpieczeństwo realizacji programu rozwoju infrastruktury transportowej		NDI
Wpływ sektora elektroenergetycznego na tempo wzrostu gospodarczego		Energa
Finansowanie sektora energetycznego i projektów infrastrukturalnych		Bank Pekao SA
Rola państwa we wspieraniu budownictwa mieszkaniowego		Polski Związek Firm Deweloperskich, Związek Banków Polskich
Kto i jak sfinansuje wydobycie gazu łupkowego w Polsce?		PKN Orlen we współpracy z Bank of America Merrill Lynch
Źródła finansowania modernizacji i rozwoju transportu		NDI

Wystąpienia i prezentacje	
Eurozone sovereign ratings outlook Moritz Kraemer, Dyrektor Zarządzający Standard & Poor's	
The ECB perspective on key issues of the crisis Jörg Asmussen, Członek Zarządu Europejskiego Banku Centralnego	
Global tendencies in capital markets - consolidation, role of technology, intermediaries Dominique Cerutti, President and Deputy CEO NYSE Euronext	
Prezentacja raportów Biura Informacji Kredytowej oraz AMRON - SARFiN	

1 Rekomendacje II Europejskiego Kongresu Finansowego

Europejski Kongres Finansowy jest przedsięwzięciem o charakterze praktycznym. Jego celem jest nie tylko stawianie ważnych pytań oraz stworzenie dobrych warunków spotkania i debaty, ale przede wszystkim udzielanie odpowiedzi na konkretne problemy. Efektem Kongresu są zatem rekomendacje dla władz gospodarczych i politycznych. Rekomendacje te nie mają charakteru lobbystycznego ani populistycznego. Są tworzone *pro publico bono*, dla dobrze i profesjonalnie pojętego dobra Polski i Europy.

Poprzez Rekomendacje ogłaszane na zakończenie obrad, Europejski Kongres Finansowy wskazuje kroki, które należy podjąć w obliczu wyzwań pojawiających się przed współczesną gospodarką.

Rekomendacje Europejskiego Kongresu Finansowego są wynikiem debat problemowych odbywających się w trakcie Kongresu, a także rekomendacji specjalistycznych opracowywanych podczas seminariów tematycznych organizowanych przez Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową – Gdańską Akademię Bankową w trakcie roku pomiędzy kolejnymi edycjami Europejskiego Kongresu Finansowego:

- Zarządzanie kapitałem w bankach
- IT w instytucjach finansowych
- Kongres Bancassurance
- Forum Zarządzania Aktywami
- Rynek obligacji w Polsce
- Kongres Bankowości Detalicznej
- Kongres Consumer Finance

W obronie uczciwej konkurencji

1.

Rekomendujemy, by europejskie instytucje nadzorcze ściśle monitorowały wykorzystanie środków pozyskanych przez banki w ramach preferencyjnego finansowania z Europejskiego Banku Centralnego (LTRO), a w szczególności przeciwdziałały zakupom ryzykownych aktywów i zwiększaniu udziału w rynku kosztem banków, które nie zostały objęte tą pomocą. W przypadku braku skutecznych możliwości eliminowania takich zagrożeń, w trosce o zachowanie równych zasad konkurencyjności na jednolitym rynku finansowym UE należy zapewnić odpowiednią rekompensatę dla banków nieobjętych operacjami LTRO.

„Dla Europy przyszedł moment na głębokie przewartościowanie dotychczasowego myślenia o tym jak walczyć z kryzysem, bo jest jasne, że polityka która była stosowana do tej chwili nie okazała się skuteczna.”

Jan Vincent-Rostowski,
Minister Finansów

Uzasadnienie:

Dostrzegamy zalety przeprowadzenia przez EBC trzyletnich operacji LTRO, które złagodziły problemy z pozyskiwaniem finansowania przez sektor bankowy w strefie euro. W krótkim okresie zapobiegło to krachowi kredytowemu, redukując ryzyko systemowe sektora bankowego. Dało to więcej czasu rządów na uporządkowanie finansów publicznych, a bankom – na restrukturyzację ich bilansów.

Operacje LTRO jednak nie tylko poprawiają płynność sektora bankowego, pozyskiwaną na długi okres po niskim koszcie od banku centralnego, lecz także – poprzez wzrost zysków – sprzyjają zwiększeniu kapitałów instytucji finansowych. Działania EBC ułatwiają zatem bankom objętym operacjami LTRO wypełnienie nowych wymogów płynnościowych i kapitałowych. Odbywa się to poprzez ich długoterminowe finansowanie po koszcie znacznie poniżej ceny rynkowej, którą w przeciwnym wypadku te instytucje musiałyby zapłacić.

Gdyby został przyjęty inny model LTRO, operacje te mogły wspomóc płynność zapewniając finansowanie po cenie rynkowej. Wówczas nie niszczyłyby konkurencji na jednolitym rynku finansowym UE. W ostatecznie przeprowadzonej formie LTRO są de facto formą

dotacji, udzielanej na zasadach nierynkowych. Takie preferencyjne finansowanie banków strefy euro przez instytucję publiczną narusza zasady konkurencyjności jednolitego rynku finansowego UE, gdyż wiele innych banków działających na tym rynku nie posiada dostępu do „dotacji” EBC w postaci LTRO. Co więcej, LTRO nie tylko dyskryminuje banki, które nie mają dostępu do taniego, preferencyjnego finansowania, ale również obniżyć może pozycję konkurencyjną krajów, w których te banki finansują rozwój gospodarczy.

Tak więc LTRO może okazać się bardzo dotkliwie nie tylko dla sektora bankowego, ale i całych gospodarek krajów nie będących uczestnikami unii walutowej. Na liście komplikacji, jakie mogą wywołać LTRO, najważniejsze są skutki makroekonomiczne braku restrukturyzacji bilansów przez banki strefy euro i ich dalszego lewarowania. Ryzyko takiego scenariusza wiąże się z tym, że banki, które w przeszłości często prowadziły nieodpowiedzialną politykę nie tylko nie poniosły poważnych konsekwencji swoich działań, lecz otrzymały jeszcze dostęp do taniego pieniądza EBC. Oczekiwania, że także w przyszłości będą mogły liczyć na pomoc banku centralnego, zwiększają u tych instytucji „pokusę nadużycia” (*moral hazard*), prowadzącą do dalszego zakupu ryzykownych aktywów, w znacznym stopniu finansowanych dotacjami EBC. W takim przypadku, zamiast prowadzić do uzdrowienia systemu finansowego, operacje LTRO skutkowałyby kumulacją dotychczasowych problemów. Efektem tego może być krach na rynkach finansowych i silny wzrost ryzyka systemowego, którego skutki dotknęłyby bardzo silnie sektor bankowy krajów także spoza strefy euro. Dodatkowo, pomoc publiczna, udzielana na zasadach nierynkowych, w nieuzasadniony sposób zwiększa konkurencyjność wybranych banków względem innych uczestników jednolitego rynku finansowego UE.

Takie wsparcie EBC stoi równocześnie w ostrej sprzeczności z innymi działaniami instytucji europejskich, dążącymi do pełniejszej harmonizacji zasad funkcjonowania rynków finansowych w UE. W szczególności, podejmowane inicjatywy, np. dyrektywa CRD IV, ograniczają rolę nadzoru lokalnego, mimo że źródła ryzyka systemowego mają często właśnie charakter

„Z jednej strony potrzebujemy lepszych regulacji, z drugiej musimy powiedzieć, że to co zostało zrobione w ostatnim czasie w obszarze regulacji nie przyniosło realnie ważnych efektów.”

Dominique Cerutti,
President and Deputy CEO,
NYSE Euronext

lokalny, a zwiększają rolę nadzoru na poziomie grup kapitałowych. Z jednej strony zatem dąży się do ustalenia jednolitych zasad wykraczających poza granice rynków lokalnych, a z drugiej polityka – EBC prowadzi do dotowania wybranych banków, łamiąc jednolite zasady konkurencyjności rynku finansowego UE.

„Bardzo trudno dziś przekonać detalicznego inwestora by zaufał systemowi, gospodarce i instytucjom. To podstawowy problem.”

James Quigley,
Vice-chairman of Global
Investment and Corporate
Banking, Bank of America
Merrill Lynch

W związku z powyższym oczekujemy, że nadzorcy finansowi, w tym na szczeblu lokalnym, będą efektywnie przeciwdziałać zagrożeniom związanym z brakiem restrukturyzacji bilansów banków korzystających z dotacji EBC, których skutki odczułyby także kraje spoza strefy euro. Ponadto, instytucje nadzorcze powinny analizować sposób wykorzystania przez banki strefy euro pozyskanych na nierynkowych zasadach środków z EBC, aby wyeliminować patologie związane z wykorzystaniem takiego finansowania na zwiększanie udziału w rynku kosztem banków, które nie zostały objęte taką pomocą.

Gdyby tego ostatniego mechanizmu nie udało się wyeliminować, wówczas – z punktu widzenia równych zasad konkurencyjności – należałoby oczekiwać od instytucji europejskich odpowiednich rekompensat. Przykładem mogłoby być zapewnienie przez EBC finansowania w euro (za pośrednictwem krajowych banków centralnych) także bankom nieobjętym systemem LTRO. Finansowanie takie mogłoby się odbywać za pośrednictwem operacji CIRS,

przy czym ich koszt i skala powinny odzwierciedlać odpowiednio koszt pozyskania środków w ramach LTRO oraz wielkość lokalnego rynku bankowego w relacji do rynku strefy euro. Nie można jednak wykluczyć, że operacje tego typu, poprzez obniżenie długoterminowego kosztu finansowania w walucie obcej, stałyby w sprzeczności z bieżącymi priorytetami krajowej polityki pieniężnej, ukierunkowanej np. na obniżanie inflacji poprzez podnoszenie stóp procentowych, zwiększające koszt finansowania w walucie krajowej. W takim przypadku działania kompensacyjne ze strony instytucji europejskich powinny przybrać inną postać.

Odrębną kwestią jest relatywne obniżenie konkurencyjności krajów nie mających możliwości korzystania z preferencyjnego finansowania. Kwestię tę oraz metody zapobiegania takiej szkodliwej dla jednolitego rynku sytuacji, należy pilnie uwzględnić w debacie nad budżetem UE na najbliższe lata.

„Jest wiele państw poza strefą euro, w których banki nie mają dostępu do LTRO. Tak naprawdę jest to dotacja. Oczywiście jest, że może ona zaburzyć krajobraz konkurencyjny w sektorze bankowym krajów spoza strefy euro.”

Duleep Aluwihare,
Partner Zarządzający
Ernst & Young

Tyle władzy ile odpowiedzialności

2.

Rekomendujemy zapewnienie lokalnym instytucjom nadzorczym prawa do stosowania ostrzejszych norm ostrożnościowych oraz wyłączenie banków będących częścią międzynarodowych grup, a mających znaczenie systemowe dla lokalnych rynków, spod grupowego podejścia do wymogów płynnościowych i nadzorczych.

Uzasadnienie:

Obecnie na forum Unii Europejskiej trwa decydujący etap prac nad dyrektywą CRD IV, która ukształtuje europejski rynek bankowy na najbliższe lata. Ustalenia ostatniego szczytu unijnych ministrów finansów są krokiem w dobrym kierunku, ale z punktu widzenia polskiego sektora bankowego i polskich oczekiwań, krokiem niewystarczającym. Teraz kluczowa jest rola europarlamentarzystów, bo prace przenoszą się do Parlamentu Europejskiego.

„Właściciele kapitału powinni w stopniu adekwatnym do swych udziałów ponosić koszty restrukturyzacji czy ratowania banków tak by ograniczyć skalę pomocy ze strony państwa oraz koszty ponoszone przez podatników.”

Joaquin Almunia,
Wiceprzewodniczący
Komisji Europejskiej

Szczególnie niekorzystne z punktu widzenia m.in. polskiego sektora bankowego jest przewidywane dyrektywą podejście grupowe w odniesieniu do możliwości tworzenia grup płynnościowych, którego elementem stałyby się banki zależne od podmiotów zagranicznych. Jest niezwykle istotne, żeby w przypadku banków systemowo ważnych, w tym giełdowych, kluczowe decyzje ich dotyczące zapadały właśnie w krajach, w których są one systemowo ważne, czyli np. w Warszawie. Trzeba unikać sytuacji, w której kto inny będzie podejmował decyzje, a kto inny potem ponosił koszty ewentualnej sanacji banków. Najpierw powinna powstać jedna unijna instytucja, która prowadziłaby procesy restrukturyzacji dla grup finansowych działających transgranicznie.

Kluczowe jest też, aby:

- krajowym nadzorem pozostawiona została jak największa elastyczność w dostosowywaniu wymogów ostrożnościowych do lokalnych ryzyk, bo właśnie krajowe nadzory najlepiej znają te ryzyka,
- banki należące do międzynarodowych grup, a mające systemowe znaczenie dla lokalnych rynków lub notowane na rynku publicznym zostały wyłączone spod grupowego podejścia do wymogów płynnościowych i nadzorczych, co umożliwi krajowym organom nadzorczym wypełnienie standardów efektywnego nadzoru określonych przez Komitet Bazylejski.

„Jesteśmy świadkami reorganizacji świata finansów. Idziemy równolegle po obu stronach Atlantyku. Wspólne jest to, że przepisy regulacyjne stają się coraz bardziej skomplikowane.”

Janusz Lewandowski,
Komisarz UE ds. budżetu
i planowania finansowego

Maksymalna harmonizacja zakłada wprowadzenie sztywnych reguł sprawowania nadzoru na terenie całej UE z ograniczonymi możliwościami ich indywidualizacji w poszczególnych krajach. W tym elemencie projekty unijnej dyrektywy i rozporządzenia są sprzeczne z zaleceniami Bazylei III, w której mowa jest wyraźnie o wymogach minimalnych. Maksymalna harmonizacja jest także sprzeczna z wnioskami wypływającymi z raportu grupy de Larosiere'a, gdzie podkreślono że „o ile minimalne podstawowe standardy są zharmonizowane i wdrożone, kraj mógłby wprowadzać bardziej restrykcyjne środki jeśli jego zdaniem są one odpowiednie dla zapewnienia stabilności finansowej”. Również Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego prezentuje stanowisko, że kraje członkowskie muszą posiadać w określonych wypadkach prawo do stosowania ostrzejszych norm ostrożnościowych.

Szereg argumentów przeciwko maksymalnej harmonizacji spowodował uwzględnienie w ostatecznym stanowisku Rady UE kilku rozwiązań zapewniających nadzorcom lokalnym pewną swobodę wyznaczania dodatkowych wymogów ostrożnościowych, choć w ograniczonym stopniu. Rada UE nie uwzględniła w pełni postulatu krajów goszczących, by banki pełniące systemową rolę na rynkach lokalnych oraz banki notowane na rynku publicznym wyłączyć z konsolidacji w ramach podgrup płynnościowych, a także by polityka nadzorcza wobec tych instytucji nie podlegała kontroli nadzorcy macierzystego. Elementy te powinny zostać poddane rewizji podczas negocjacji na linii Rada UE – Parlament Europejski.

„Za decyzjami, przeniesionymi na szczebel EBA lub nadzoru banku dominującego, powinna iść również odpowiedzialność. Natomiast wszystkie obecne propozycje ukształtowane są w ten sposób, że ta odpowiedzialność w przypadku kłopotów banku zależnego spoczywać będzie na kraju goszczącym, czyli na lokalnych władzach, ale i lokalnych środkach gwarantowania depozytów.”

Andrzej Jakubiak,
Przewodniczący Komisji
Nadzoru Finansowego

Więcej rynku w sektorze bankowym

3.

Rekomendujemy zbudowanie efektywnego rynku długookresowych bankowych instrumentów dłużnych, w szczególności poprzez wzrost udziału obligacji własnych wśród źródeł finansowania działalności banków. Obligacje banków powinny być notowane na rynku wtórnym w celu zwiększenia stabilności sektora bankowego oraz urealnienia wyceny ryzyka i kosztów kapitału. Zwiększenie udziału obligacji w finansowaniu działalności bankowej powinno być procesem długotrwałym, zharmonizowanym z rozwojem wtórnego rynku obligacji korporacyjnych i z działaniami w kierunku zwiększenia jego wiarygodności i atrakcyjności dla inwestorów. Powinno następować wraz z odbudową rynku międzybankowego, urynkowaniem stóp referencyjnych oraz procesem delewarowania banków.

„Co tydzień sektor bankowy „parkuje” w NBP około 100 mld złotych [...], które mogłyby być wykorzystane dla finansowania projektów infrastrukturalnych czy dla rozwoju polskich przedsiębiorstw. Na skutek braku zaufania bardzo duża ilość środków m.in. naszych depozytariuszy nie jest używana dla dobra rozwoju gospodarczego. Gdybyśmy naprawili ten defekt to moglibyśmy nie tylko uruchomić te środki, ale jednocześnie zwiększyć zaufanie do sektora bankowego w Polsce oraz do państwa polskiego.”

Mateusz Morawiecki,
Prezes Zarządu Banku
Zachodniego WBK

Uzasadnienie:

Utrzymującemu się brakowi zaufania na rynkach finansowych i wynikającemu z niego problemowi z płynnością próbują zapobiegać instytucje nadzorcze, regulatorzy oraz politycy podejmując krótkoterminowe działania antykryzysowe. Sektor bankowy, jeden z symboli wolnorynkowego kapitalizmu, działa w warunkach coraz bardziej restrykcyjnych regulacji.

Skutkiem przedłużającego się kryzysu zaufania na rynkach finansowych, krótkoterminowych działań antykryzysowych, a także coraz bardziej restrykcyjnych regulacji jest ograniczenie roli transakcji rynkowych w kształtowaniu cen instrumentów finansowych.

Brak transakcji na rynku międzybankowym oraz nierynkowe stopy referencyjne zniekształcają wycenę aktywów i koszt środków pozyskiwanych na działalność kredytową. Po upadku Lehman Brothers rynek międzybankowy w Polsce przestał praktycznie istnieć.

Utrudnia to nie tylko transfer płynności między bankami, ale także powoduje, że stopy referencyjne oparte są na cenach oferowanych a nie transakcyjnych. Długoterminowe aktywa banków finansowane są w coraz większym stopniu przez krótkoterminowe pasywa. Powoduje to, że baza kapitałowa banków budowana jest w oparciu o niestabilne finansowanie.

Banki potrzebują rozwiązań systemowych, które przywrócą rynkowe wyceny aktywów i pasywów. Sposobem na urynkowanie bankowości są m.in. klasyczne dłużne papiery wartościowe, a więc obligacje emitowane przez banki oraz notowane na rynku giełdowym. Rynek giełdowy dokonuje wyceny ryzyka i ustala koszt pieniądza poprzez transakcje – będące esencją kapitalizmu – a nie wskutek stosowania środków administracyjnych. Giełdowy rynek obligacji to wstrzyknięcie rynku do sektora bankowego. Giełdowy rynek obligacji to również bufor zabezpieczający przed nagłą utratą płynności w sytuacji paniki na rynku depozytowym. Rozwój wtórnego rynku obligacji bankowych oznacza wzrost stabilności systemu finansowego.

Urealnienie (podwyższenie) kosztów pozyskiwania kapitału przez banki w rezultacie zwiększenia udziału obligacji własnych wśród źródeł finansowania działalności powinno być procesem długookresowym. Nagła korekta kosztów pozyskania kapitału oraz bazująca na niej rynkowa wycena aktywów mogłyby bowiem radykalnie skorygować wyobrażenie o rentowności działalności bankowej – bez możliwości reakcji ze strony zarządzających. Ponadto, czasu wymagają działania dla uatrakcyjnienia rynku Catalyst dla inwestorów, zwiększenia jego wiarygodności i płynności. Jednym z instrumentów zwiększenia bezpieczeństwa dla inwestorów oraz wiarygodności wtórnego rynku obligacji mogłyby być powołanie niezależnej agencji ratingowej, która wg standardów zaopiniowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego nadawałaby oceny ratingowe emitowanym obligacjom. Agencja nie mogłaby być wynagradzana bezpośrednio przez emitentów, co eliminowałoby podstawowe źródło konfliktu interesów istniejące obecnie w tej sferze usług. Usługi agencji powinny być tanie, a jej działalność nie powinna być ukierunkowana na zysk. Jej model funkcjonowania powinien zapewniać samofinansowanie się.

„Ubocznym skutkiem działań administratorów bezpieczeństwa finansowego, a także ubocznym skutkiem kryzysu zaufania [...] jest to, że drastycznemu ograniczeniu uległa rola transakcji rynkowych w wycenie instrumentów finansowych. Jak dodać trochę rynku do sektora bankowego, aby wycena ryzyka i koszt pieniądza były ustalone w wyniku sił rynkowych? Jednym z dobrych sposobów jest klasyczny instrument, mianowicie obligacja obracana na giełdowym rynku, który ustala wartość ryzyka i koszt.”

Ludwik Sobolewski,
Prezes Zarządu Giełdy
Papierów Wartościowych
w Warszawie

„Rynek jak najszybciej powinien znowu zacząć działać. Dzisiaj rynek nie działa i siły rynkowe są zastępowane przez działania administracyjne lub polityczne, co nigdy dla gospodarki na dobre nie wychodziło.”

Jan Krzysztof Bielecki
Przewodniczący Rady
Programowej

Płynny i wiarygodny rynek obligacji własnych banków stanowi zatem nie tylko urealnienie wyceny ich aktywów i pasywów, ale również wzrost bezpieczeństwa sektora finansowego.

W Polsce oprócz listów zastawnych emitowanych przez banki hipoteczne, powinno się dążyć do wykorzystania istniejącej dzisiaj w prawie instytucji sekurytyzacji przez subpartycypację. W KNF powstał zespół składający się także z przedstawicieli instytucji zainteresowanych, czyli banków, banków hipotecznych, funduszy emerytalnych, towarzystw inwestycyjnych, ubezpieczycieli, przedstawicieli ministerstwa sprawiedliwości, ministerstwa finansów oraz giełdy (Catalyst). W tym roku powinny zostać wypracowane potrzebne rozwiązania, a w 2013 r. – przy wiodącej roli Ministerstwa Finansów – należy przeprowadzić konieczne zmiany w ustawach o listach zastawnych, księgach wieczystych czy podatkowych. Ważne, żeby zasady emitowania instrumentów dłużnych były transparentne – żeby były to papiery notowane na rynku giełdowym, z ratingami i oferowały inwestorom wybór różnych profili ryzyka oraz różnych warunków emisji. W ciągu pięciu najbliższych lat 20% aktywów banków powinna być finansowana z tego źródła. Jest to szczególnie istotne w kontekście tego, że do 2019 r. banki będą prawdopodobnie musiały spełnić normy długoterminowej płynności wynikające z CRD IV/ Bazylei III.

Obecnie w sektorze bankowym jest więcej kredytów niż depozytów. Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy jest to, że duża część akcji kredytowej kilka lat temu była finansowana ze środków udostępnianych przez zagraniczne „spółki matki” banków. Polski rynek finansowy jest oceniany na świecie jako bardzo perspektywiczny. Mimo zawirowań na świecie, nie występuje zjawisko dobrowolnego wycofywania się z Polski zagranicznych inwestorów. Banki powinny się starać o wydłużenie udzielanych im przez spółki dominujące linii kredytowych, ale przede wszystkim powinny się skupić na budowaniu własnego, stabilnego, długoterminowego finansowania.

Ochrona rynku depozytowego przed hazardem moralnym

Rekomendujemy zmodyfikowanie systemu gwarantowania zgromadzonych przez deponentów środków tak, by nie tworzył on pokusy dla banków do prowadzenia wojen depozytowych na koszt podatników. Należy wprowadzić regulacje różnicujące opłaty wnoszone przez banki do instytucji gwarantujących bezpieczeństwo depozytów w zależności od ryzyka kreowanego przez te banki na rynku depozytowym.

4.

Uzasadnienie:

Stabilność systemu bankowego zależy od zaufania na rynku finansowym. Kluczową kwestią dla stabilności sektora bankowego jest sytuacja na rynku depozytowym, będącym głównym źródłem finansowania większości instytucji kredytowych. Stanowi on również dobro wspólne, ponieważ dotyczy bezpieczeństwa oszczędności wielu milionów ludzi i przedsiębiorstw.

W interesie zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego należy nie tylko dbać o bezpieczeństwo oszczędności, ale również chronić rynek depozytowy przed wojnami depozytowymi. Niewiele mają one wspólnego z wolną konkurencją, ponieważ ryzyko niewypłacalności banków biorących aktywny udział w licytacji na rynku depozytowym ponoszą systemy gwarantowania depozytów oraz podatnicy. Konkurencja na rynku bankowym nie powinna odbywać się kosztem stabilności systemu finansowego.

„W dzisiejszych czasach, kiedy mówi się tak wiele o wzroście, bardzo ważne jest ułatwianie dostępu do finansowania i obniżanie kosztu pieniądza. Kiedy poziom oprocentowania depozytów w danym banku jest zdecydowanie wyższy od średniej rynkowej związane z tym ryzyko powinno być uświadomione klientowi. Najlepszym sposobem jest wyłączenie takiego depozytu spod gwarancji BFG.”

Luigi Lovaglio,
Prezes Zarządu Banku Pekao

Dyrektywa 2009/14/WE podwyższyła poziom gwarancji do wysokości 100 tys. EUR, zlikwidowała udział własny deponenta, skróciła okres wypłat do 20 dni i rozszerzyła krąg podmiotów objętych gwarancjami. W wyniku podwyższonych gwarancji dla depozytów ryzyko oszczędzania w różnych bankach jest dla większości deponentów praktycznie takie samo.

„Potrzebujemy konsolidacji fiskalnej. Konsolidacja fiskalna nie jest jednak celem sama w sobie. Jest ona warunkiem wstępnym dla wzrostu, ale sama nie jest wystarczająca. Debata nie powinna toczyć się o tym czy wybrać oszczędzanie czy wzrost. Debatować trzeba ołączeniu oszczędności ze wzrostem.”

Jörg Asmussen,
Członek Zarządu
Europejskiego Banku
Centralnego

Transfer depozytów do banków oferujących wyższe oprocentowanie jest nieunikniony, bez względu na faktyczne bezpieczeństwo banków przyjmujących oszczędności. Ryzyko niewypłacalności banku przejmują bowiem instytucje gwarantujące depozyty i podatnicy.

Ustawodawcy nie przewidzieli, że oprócz pozytywnych aspektów obowiązkowego gwarantowania depozytów, system ten może być wykorzystywany przez niektóre banki do wojen depozytowych i destrukcji rynku depozytowego. Zjawisko to może nasilić się wskutek problemów związanych z dostępnością finansowania. (W większości państw, które przystąpiły do UE poczynawszy od 2004 roku różnice między depozytami krajowymi, a udzielonymi kredytami pokrywają pożyczki od spółek dominujących. W przypadku problemów płynnościowych podmiotów dominujących powstaje ryzyko wycofania kapitału zagranicznego i ograniczenie finansowania tej luki, a pośrednio zaostrzenia wojen depozytowych.)

W systemie gospodarki rynkowej nie powinno być możliwości hazardu moralnego polegającego na prowadzeniu przez banki wojen cenowych na rynku depozytowym bez ponoszenia ryzyka.

W związku z tym warto rozważyć możliwość wprowadzenia do projektu nowelizacji dyrektywy o ochronie depozytów pewnych zmian i uzupełnień (P7_TA(2012)0049 – Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona) (COM(2010)0368 – C7-0177/2010 – 2010/0207(COD))). Projekt zmiany obowiązującej dyrektywy o ochronie depozytów zakłada uzależnienie wysokości składek od ryzyka. Wyróżnia on cztery kategorie wskaźników, których niewystarczające poziomy będą skutkowały podwyższeniem składki: adekwatność kapitałową, jakość aktywów, rentowność i płynność. Wskaźniki te niestety w minimalnym stopniu obejmują ryzyko kreowane przez hazard moralny na rynku depozytowym.

Miarą takiego ryzyka mogłaby być różnica między stopą zwrotu z zainwestowanego kapitału, a średnim ważonym kosztem kapitału (nie obejmującym oczywiście kapitału pozyskanego w ramach pomocy publicznej lub pomocy ze strony banku centralnego).

Jeśli koszt kapitału banku zaczyna być wyższy niż stopa zwrotu, oznacza to początek piramidy finansowej. Można oczywiście do pomiaru ryzyka hazardu moralnego na rynku depozytowym wykorzystać inne wskaźniki, ale nie powinno się ignorować ryzyka destrukcji rynku depozytowego. Dlatego w debatowanym obecnie projekcie dyrektywy powinno się co najmniej uzależnić wysokość składek na obowiązkowy fundusz gwarancji depozytów od ryzyka destrukcji rynku depozytowego wyniku oferowania oprocentowania lokat „o charakterze dumpingowym”.

Dalej idącym rozwiązaniem byłoby wyłączenie „nadmierne” oprocentowanych depozytów spod ochrony instytucji gwarantujących bezpieczeństwo deponentom. Banki mogłyby wówczas oferować dowolnie skonstruowane i dowolnie wysoko oprocentowane lokaty, ale np. nadzór mógłby wykluczyć objęcie ich gwarancjami dla deponentów, co spowodowałoby ograniczenie popytu na tego typu lokaty. Próg, który uznany byłby za nadmierne oprocentowanie ustalałby nadzór bankowy.

Niniejsza rekomendacja powinna być realizowana niezwłocznie, ponieważ w związku z opublikowaniem 6 czerwca 2012 projektu dyrektywy w sprawie restrukturyzacji oraz uporządkowanej likwidacji banków i firm inwestycyjnych można oczekiwać zintensyfikowania prac nad projektem dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów.

W Polsce obecnie, przy założeniu dotychczasowego poziomu autonomii nadzoru krajowego, ograniczenie hazardu moralnego i wojen depozytowych na krajowym rynku depozytowym mogłoby nastąpić także w wyniku działań Komisji Nadzoru Finansowego (KNF) w oparciu o obowiązujące Prawo bankowe poprzez wprowadzenie odpowiednich wymogów i norm ostrożnościowych. Nieodpowiedzialna licytacja na rynku depozytowym tworzy dodatkowe ryzyko, które powinno skutkować co najmniej spełnieniem wyższych wymogów kapitałowych. Podstawą prawną do podjęcia odpowiednich uchwał przez KNF w tym zakresie daje artykuł 128 Prawa bankowego. Uchwała taka skutkowałaby, w przypadku wdrożenia obecnego projektu dyrektywy UE o ochronie depozytów, również podwyższoną obowiązkową opłatą roczną na rzecz BFG. Komisja Nadzoru Finansowego może też określić w drodze uchwały inne niż wymogi kapitałowe normy ostrożnościowe, określające dopuszczalne ryzyko w działalności banków na rynku depozytowym (art. 128 i 137 Prawa bankowego). Ograniczenie hazardu moralnego i wojen depozytowych przez narodowych nadzorców może się okazać wkrótce niemożliwe w świetle toczącej się obecnie dyskusji nad dyrektywą CRD IV, która zakłada maksymalną harmonizację nadzoru na terenie całej UE i ograniczenie autonomii nadzorów krajowych.

Gdańska Akademia Bankowa zleciła kancelarii Prof. Marek Wierzbowski i Partnerzy przygotowanie ekspertyzy prawnej dotyczącej możliwości wdrożenia niniejszej rekomendacji. Ekspertyza ta znajduje się na stronie: <http://www.efcongress.com/>

„Gwarantowanie depozytów do kwoty 100 tys. euro zachęca do hazardu moralnego i prowadzenia wojen depozytowych, gdyż ryzyko przerzucone jest na Bankowy Fundusz Gwarancyjny a w konsekwencji na podatnika. Wysokość składek odprowadzanych przez banki na BFG powinny być uzależnione od ryzyka destrukcji rynku depozytowego poprzez oferowanie lokat o charakterze dumpingowym.”

Zbigniew Jagiełło,
Prezes Zarządu
PKO Banku Polskiego

Gaz łupkowy szansą na poprawę pozycji konkurencyjnej Unii Europejskiej

5.

Rekomendujemy wpisanie wydobycia gazu łupkowego na listę projektów strategicznych Unii Europejskiej decydujących o pozycji konkurencyjnej UE w globalnej gospodarce oraz wprowadzenie rozwiązania strukturalnego włączającego Europejski Bank Inwestycyjny do finansowania wydobycia gazu łupkowego.

Uzasadnienie:

Poszukiwania gazu z łupków to zdecydowanie więcej niż czysto komercyjny projekt. To projekt, który stwarza szanse na podniesienie konkurencyjności europejskiej gospodarki oraz zapewnia realizację strategicznych celów Unii Europejskiej w zakresie wspierania zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, a także strategicznych celów Unii z obszaru polityki energetycznej, do których należą przeciwdziałanie zmianom klimatycznym oraz ograniczanie zależności naszego kontynentu od importu gazu i ropy.

Dzięki wydobyciu gazu łupkowego, w ciągu ostatnich 4 lat ceny gazu w Stanach Zjednoczonych spadły do niespełna 70 dol. za 1000 m³, czyli o ponad 80%. Jednak podaż gazu z łupków wpłynęła nie tylko na ceny. Stała się również czynnikiem uruchamiającym nowe sektory biznesu, tworzącym nowe miejsca pracy, pobudzającym gospodarkę, stymulującym wzrost, który jest tak bardzo potrzebny także pogrążonej w kryzysie Europie.

„Projekt wydobycia gazu z łupków to nie jest tylko projekt Polski, to jest projekt, który może obejmować całą gospodarkę Unii Europejskiej. Powinniśmy być ambitni i stworzyć swój pomysł jak sięgnąć po surowce znajdujące się w granicach UE. [...] To trzeba zrobić tu i teraz!”

Mikołaj Budzanowski,
Minister Skarbu Państwa

Tymczasem uzależnienie Europy od importu surowców energetycznych systematycznie rośnie, a Unia płaci za te surowce coraz wyższe rachunki. Z prognoz Komisji Europejskiej wynika, że w perspektywie roku 2030 import gazu do Unii Europejskiej zwiększy się z ok. 60% do 84%, a ropy z ok. 80% do 93% konsumpcji. Jeśli nie nastąpią żadne zmiany, do 2030 r. zależność Unii Europejskiej od importu surowców energetycznych wzrośnie z obecnego poziomu 50% do 65%. Liczby te pokazują jednoznacznie, że rozwój sektora wydobywania gazu łupkowego to – z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego – sprawa o fundamentalnym znaczeniu nie tylko dla Polski, ale dla całej Unii Europejskiej.

Europa powinna więc docenić, iż w jej granicach znajdują się tak duże zasoby gazu i potraktować wydobycie gazu łupkowego jako projekt pan-europejski, o strategicznym znaczeniu dla przyszłości całej UE. Zabezpieczenie finansowania przez instytucje europejskie, takie jak Europejski Bank Inwestycyjny, i wpisanie wydobywania gazu łupkowego na listę projektów strategicznych Wspólnoty Europejskiej, będzie stanowić żelazną gwarancję dla skutecznej realizacji poszukiwań i zapewni szybkie uruchomienie wydobywania tego cennego surowca.

„Europa powinna docenić, że na jej terytorium znajdują się zasoby, które mogą znacznie poprawić pozycję jej gospodarki. Jeżeli Unia Europejska uznałaby, że ze względu na bezpieczeństwo energetyczne i konkurencyjność warto traktować gaz łupkowy jako projekt o znaczeniu strategicznym i wpisać go do strategii energetycznej UE to można pójść krok dalej i rozważyć stworzenie strukturalnego rozwiązania dla finansowania sektora, np. zaprosić do współpracy EBI.”

Jacek Krawiec,
Prezes Zarządu PKN Orlen

Lepsze zarządzanie wartością kraju

6.

Rekomendujemy utworzenie krajowego funduszu majątkowego na bazie wyodrębnionych aktywów korporacyjnych Skarbu Państwa – przede wszystkim pakietów akcji spółek notowanych na rynku publicznym. Podmiot zarządzający funduszem sprawowałby nadzór właścicielski nad tymi aktywami oraz realizowałby politykę inwestycyjną zgodną z wytycznymi przyjmowanymi przez podległy rządowi organ. W ramach realizowanej polityki inwestycyjnej fundusz powinien mieć możliwość zaciągania długu oraz powinien dystrybuować przychody z dywidend oraz ze sprzedaży aktywów do inwestorów zgodnie z jasno określanymi kryteriami.

„[...] nie budując dźwigni przez fuzje i przejęcia skazujemy się na organiczny wzrost, szukania bardzo skomplikowanych modeli, szukania pomocy Państwa[...], ale jeżeli jedno z przedsiębiorstw giełdowych ma być w jakiejś części albo w dużej części realizatorem polityki Państwa to musi takie wsparcie otrzymać[...]”

Krzysztof Kilian,
Prezes Zarządu PGE Polskiej
Grupy Energetycznej SA

Krajowy Fundusz Majątkowy, niezależnie od lepszego zarządzania wartością spółek będących pod kontrolą Skarbu Państwa, umożliwiłby realizację dwóch ważnych celów:

- wsparcia zrównoważonego rozwoju infrastruktury, w szczególności transportowej i energetycznej, w warunkach ograniczonego dostępu do środków publicznych,
- utworzenia wehikułu umożliwiającego wykup akcji banków polskich w sytuacji zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego.

Krajowy Fundusz Majątkowy mógłby również zawierać wydzielony Fundusz Nieruchomości składający się z nieruchomości wniesionych aportem przez Skarb Państwa. Gdyby Parlament to zatwierdził, mógłby on służyć jako narzędzie częściowego zaspokojenia uzasadnionych roszczeń reprivatyzacyjnych. Certyfikaty Funduszu Nieruchomościowego mogłyby wówczas stanowić rekompensatę i substytut dla zwrotu w naturze.

W celu wdrożenia Rekomendacji Kongres zaleca powołanie stałego zespołu roboczego, umocowanego przy Ministrze Skarbu Państwa, z udziałem ekspertów z Ministerstwa Gospodarki oraz organizacji pozarządowych, który odpowiadałby za:

- analizę celowości ekonomicznej, opracowanie podstaw prawnych oraz założeń ustrojowych i organizacyjnych Krajowego Funduszu Majątkowego (*national wealth fund*), który przejmie w zarządzanie należące do państwa udziały w spółkach o znaczeniu strategicznym,
- oraz opracowanie koncepcji wnoszenia do Krajowego Funduszu Majątkowego, prócz należących do państwa udziałów spółkach o znaczeniu strategicznym, także nieruchomości należących do spółek strategicznych oraz do innych państwowych spółek i agencji.

„Nasz region może wiele powiedzieć o walce z kryzysem. Dwa i pół roku temu region krajów bałtyckich był najciemniejszą plamą w Europie. Wszyscy mówili o dewaluacji walut narodowych. Nasze działania opierały się w znacznej mierze na ostrych oszczędnościach, a w przypadku Estonii także na dążeniu do wspólnej waluty europejskiej.”

Jürgen Ligi,
Minister Finansów Estonii

Ponadto powinien zostać powołany przez Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej zespół z udziałem ekspertów z Ministerstwa Finansów oraz organizacji pozarządowych. Głównym zadaniem tego zespołu powinno być opracowanie podstaw prawnych oraz założeń ustrojowych i organizacyjnych Funduszu Gwarancyjnego Rozwoju Infrastruktury, który mógłby wykorzystywać aktywa zgromadzone w Krajowym Funduszu Majątkowym.

Uzasadnienie:

Kontynuacja programu rozwoju infrastruktury nie będzie możliwa wyłącznie w oparciu o środki budżetowe. Stąd propozycja Funduszu Gwarancyjnego Rozwoju Infrastruktury. Powołanie, w powiązaniu z Krajowym Funduszem Majątkowym, Funduszu Gwarancyjnego Rozwoju Infrastruktury (FGRI) ma na celu zwiększenie atrakcyjności inwestycyjnej projektów infrastrukturalnych dla kapitału prywatnego. Kapitał własny FGRI mogłyby stanowić certyfikaty inwestycyjne Krajowego Funduszu Majątkowego wniesione jako aport. Fundusz Gwarancyjny Rozwoju Infrastruktury powinien stanowić alternatywę dla finansowania infrastruktury ze środków publicznych i ułatwić redukcję deficytu budżetowego.

Krajowy Fundusz Majątkowy można wykorzystać m.in. jako wehikuł do przeprowadzenia wykupu akcji banków polskich będących własnością grup międzynarodowych, w przypadku podjęcia przez dotychczasowych inwestorów autonomicznych decyzji o wyjściu z akcjonariatu polskich spółek zależnych. W świetle utrzymującej się niestabilności europejskiego systemu bankowego jest prawdopodobne, że kryzys zadłużenia państw południa Europy może wymusić niezamierzone i nieprzewidziane w obecnej chwili decyzje sprzedaży polskich banków, będących spółkami zależnymi europejskich grup bankowych. Biorąc pod uwagę stosunkowo niskie w chwili obecnej zainteresowanie ze strony tradycyjnych inwestorów, może pojawić się okazja do częściowego przynajmniej odizolowania polskich banków od źródła niestabilności poprzez ich zakup przez inwestora bardziej stabilnego oraz powiązane z nim udomowienie. Ograniczona obecnie realna gotowość ze strony inwestorów, którzy mogliby pomóc zrealizować cel bez użycia środków państwowych, budżetowych, czy pozabudżetowych, może oznaczać, że jedynym scenariuszem urealnającym przeprowadzenie wykupu mogłaby okazać się interwencja państwa, zakładając oczywiście gotowość Skarbu Państwa do odegrania bardziej aktywnej roli. Sfinansowanie transakcji z wykorzystaniem Krajowego Funduszu Majątkowego nie będzie miało negatywnego wpływu na stan równowagi budżetowej i wielkość długu publicznego.

Przedstawiona propozycja stanowi uzupełnienie i rozwinięcie Rekomendacji nr 5 Europejskiego Kongresu Finansowego 2011 (brzmienie rekomendacji zostało przywołane poniżej). „Należy skupić prawa korporacyjne Skarbu Państwa w spółkach z jego udziałem w jednym organie dążącym do zaszczepienia tym podmiotom zasad gospodarki rynkowej i wysokich standardów *corporate governance*.

W tym celu należy:

- Zarządzać wartością w przedsiębiorstwach o znaczeniu strategicznym dla bezpiecznego i zrównoważonego rozwoju kraju w sposób zapewniający atrakcyjną stopę zwrotu dla wszystkich akcjonariuszy
- Wprowadzić dla spółek z udziałem Skarbu Państwa wskaźniki sukcesu (KPIs), jak zwrot z kapitału (TSR), zysk operacyjny, relacja kosztów do dochodów (cost/income ratio) czy udziały w rynku, które doskonaliłyby relacje inwestorskie i zwiększały atrakcyjność inwestycyjną. Tak zdefiniowane cele i wskaźniki sukcesu byłyby podstawą oceny zarządów i rad nadzorczych.
- Rozważyć powołanie „Funduszu Majątku Narodowego” (nazwa do dyskusji), opartego o koncepcję Sovereign Wealth Fund, który przejąłby od państwa udziały w spółkach i zarządzałby nimi na zasadach funduszu inwestycyjnego nastawionego na tworzenie wartości w średnim i długim horyzoncie."

Projekt FGRI przygotowany został w końcu roku 2011, rozesłany do komisji sejmowych, Ministerstwa Skarbu Państwa i wymaga decyzji ze strony Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej. Szczegółowy opis projektu Fundusz Gwarancyjny Rozwoju Infrastruktury znajduje się na stronie: [www.http://www.gab.com.pl/component/content/article/57-artykuly/244-fundusz-gwarancyjny-rozwoju-infrastruktury](http://www.gab.com.pl/component/content/article/57-artykuly/244-fundusz-gwarancyjny-rozwoju-infrastruktury)

Pomysł na infrastrukturę

7.

Rekomendujemy:

- stworzenie wieloletniej Narodowej Strategii Rozwoju Infrastruktury i Systemu Transportowego, obejmującej perspektywę 25 letniego okresu jej realizacji,
- powołanie Gwarancyjnego Funduszu Rozwoju Infrastruktury,
- stworzenie niezmiennych warunków organizacyjno – finansowych umożliwiających wieloletni stabilny rozwój rynku inwestycji infrastrukturalnych.

Uzasadnienie:

Aktualnie coraz wyraźniej widoczny jest brak decyzji o kontynuowaniu programu utworzenia zintegrowanej sieci autostrad i dróg ekspresowych oraz modernizacji linii kolejowych. Uzasadniona jest więc opinia, iż w Polsce nie jest prawidłowo zdefiniowana i realizowana narodowa strategia rozwoju infrastruktury i systemu transportowego.

Coraz wyraźniej widać symptomy załamywania się sektora budownictwa infrastrukturalnego. Apogeum kryzysu spowodowanego negatywną rentownością wielu kontraktów nastąpi w latach 2012-2013. Spodziewanymi skutkami kryzysu spowodowanego złą kondycją przedsiębiorstw budowlanych, spadkiem wartości nowych kontraktów oraz wzrostem ostrożności sektora bankowego do sektora infrastrukturalnego będą:

- redukcja zatrudnienia w sektorze budowlanym – pracę może stracić nawet 100 tysięcy osób,
- wysokie ryzyko upadłości wielu firm wykonawczych,
- problemy systemu bankowego wynikające z bardzo prawdopodobnej niewypłacalności wielu firm (skala około 8 miliardów złotych).

Transport jako część infrastruktury ma istotny wpływ na gospodarkę w fazie rozwoju, jak i w fazie operacyjnej, co uzasadnia konieczność jego modernizacji i rozwoju w okresie wieloletnim. Osiągnięcie tego celu nie będzie możliwe bez stworzenia stabilnego rynku inwestycyjnego nakierowanego na modernizację i rozwój infrastruktury.

Spójna wizja zrównoważonego systemu transportowego Polski jest warunkiem racjonalnego wykorzystania środków kierowanych na modernizację i rozwój tego systemu. Niezbędne jest wypracowanie partnerskich relacji na linii państwo-firmy oraz opracowanie katalogu dobrych praktyk, określających wzajemne relacje zamawiającego i wykonawcy, a także stworzenie platformy formułowania celów i działań przez sektor publiczny i uczestników biznesowych procesu.

Ograniczenie dostępu do środków publicznych stwarza konieczność finansowania inwestycji ze źródeł prywatnych, w szczególności w formule PPP.

Wyzwaniem dla organów Państwa jest wykorzystanie nowych projektów infrastrukturalnych jako czynnika wzmacniającego rozwój gospodarki. Konieczne jest wyeliminowanie przypadków, iż zamówienia publiczne stają się czynnikiem destabilizującym rynek usług inwestycyjnych.

Wzrost pozabudżetowego finansowania inwestycji infrastrukturalnych wymaga podjęcia decyzji o utworzeniu Funduszu Gwarancyjnego Rozwoju Infrastruktury, nieobciążającego budżetu i długu publicznego, a pozwalającego na zabezpieczenie ryzyka na odpowiednim poziomie.

W obecnych uwarunkowaniach Fundusz Gwarancyjny Rozwoju Infrastruktury wydaje się jedynym realnym instrumentem zwiększającym atrakcyjność inwestycji infrastrukturalnych dla kapitału prywatnego i gwarantem realizacji Narodowej Strategii Rozwoju Infrastruktury.

„Jest ważne by zapobiec kolejnemu kryzysowi. Ale ważniejsze jest by uporać się z obecnym. Przychodzi mi na myśl sytuacja, gdy płomienie obejmują klatkę schodową a ludzie na piętrze debatują gdzie w przyszłości należałoby umieścić detektory dymu.”

Moritz Kraemer,
Dyrektor Zarządzający
w Standard & Poor's

Nie hamować rozwoju budownictwa czynszowego

8.

Rekomendujemy usunięcie barier legislacyjnych i stworzenie warunków ekonomicznych sprzyjających rozwojowi prywatnego budownictwa czynszowego poprzez:

- wyłączenie najmu prowadzonego w ramach działalności gospodarczej spod działania ustawy o ochronie lokatorów,
- umożliwienie stosowania przyspieszonej amortyzacji lokali mieszkalnych wynajmowanych w ramach działalności gospodarczej.

Pozwoli to na ograniczenie negatywnych skutków przewidywanego kryzysu w budownictwie mieszkaniowym wskutek zahamowania akcji kredytowej banków.

Uzasadnienie:

Polska jest krajem o najniższym w UE wskaźniku liczby mieszkań do liczby rodzin na poziomie (0,93), jedynym w UE poniżej jedności. 85% zasobów mieszkaniowych to własność osób zamieszkujących. Najczęstszą drogą do dachu nad głową polskich rodzin jest zakup mieszkania na własność. Rynek wynajmu jest niewielki i przeważnie ukryty w szarej strefie. Połowa młodych ludzi wchodząca w samodzielne życie nie będzie w stanie zaspokoić swoich potrzeb mieszkaniowych – nie stać ich na kupno i nie kwalifikują się do uzyskania pomocy społecznej.

Jedynym sposobem na udostępnienie im mieszkań jest stworzenie rynku prywatnych mieszkań czynszowych. Warunkiem koniecznym dla osiągnięcia tego celu jest ograniczenie ryzyka związanego z regulacjami nadmiernie chroniącymi nierzetelnych lokatorów w okresie przejściowym, podobnie jak było to w krajach rozwijających budownictwo czynszowe, oraz wprowadzenie przyspieszonej amortyzacji wynajmowanych mieszkań jako zachęty

Jeden z głównych błędów, który popełniono to obietnica, że możemy w długiej perspektywie czasowej korzystać ze zwrotów na kapitale, które są wyższe niż średnia stopa wzrostu gospodarczego.

Paul H. Dembinski,
Dyrektor L'Observatoire
de la Finance

ekonomicznej. Zasady ochrony lokatorów zapisane w Kodeksie cywilnym są wystarczające dla wypełnienia dyspozycji ochrony lokatorów zagwarantowanej artykułem 75 Konstytucji. Porównanie systemów ochrony lokatorów w państwach UE pokazuje, że polski system jest ryzykowny dla właścicieli mieszkań i jest główną przyczyną braku rynku mieszkań czynszowych.

Ułatwienia dla inwestowania w mieszkania na wynajem skutkować będą dopływem do budownictwa mieszkaniowego znacznych kapitałów spoza sektora bankowego. Zorganizowany kapitał polski i zagraniczny, dziś chętnie inwestujące w biurowce, centra handlowe i logistyczne, równie chętnie będą angażowały się w budownictwo mieszkaniowe - o ile wynajem mieszkań nie będzie obciążony nadmiernym ryzykiem. Tak dzieje się w rozwiniętych krajach Europy, gdzie budownictwo czynszowe stanowi od 40 do 60% wszystkich zasobów. Kraje te uzyskują dzięki temu przewagę konkurencyjną sprzyjając mobilności społecznej koniecznej dla utrzymania tempa rozwoju gospodarczego.

Najdobitniejszym przykładem skutecznego rozwoju budownictwa czynszowego są Niemcy, gdzie 80% mieszkań w miastach to mieszkania czynszowe, dzięki czemu nie ma problemu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych, mimo stosunkowo niskiego współczynnika liczby mieszkań w stosunku do liczby rodzin. Między innymi dzięki takiej strukturze Niemcy uniknęły też bańki spekulacyjnej na rynku nieruchomości i ceny są tam stabilne od ponad 10 lat.

Budownictwo mieszkaniowe, oprócz wielkiej wagi społecznej, ma znaczący wkład w rozwój gospodarczy i wpływy podatkowe budżetu państwa i gmin. Wobec ograniczenia prac budowlanych finansowanych ze środków publicznych, wycofania się państwa z pomocy osobom zaspokajającym swoje potrzeby mieszkaniowe i zmniejszenia dostępności kredytów mieszkaniowych, szybkie odblokowanie możliwości inwestowania prywatnego kapitału w budowę mieszkań jest jedynym sposobem powstrzymania regresu w ważnej dziedzinie gospodarki, jaką jest przemysł budowlany.

Tania cyfrowa identyfikacja obywatela

9.

Rekomendujemy wprowadzenie rozwiązań prawnych poszerzających wykorzystanie cyfrowego obiegu dokumentów w obrocie gospodarczym.

Uzasadnienie:

Środowisko bankowe oczekuje stworzenia regulacji które umożliwiłyby tanią cyfrową identyfikację obywatela. Dotychczasowe doświadczenia z elektronicznym podpisem pokazują, że regulacja w obecnej formie nie ma szans powodzenia (koszty, skomplikowana procedura). Utworzenie taniej, standardowej (ogarniającej jak najszerszą populację) i popularnej metody identyfikacji i uwierzytelnienia otwiera szereg nowych możliwości rozwoju gospodarczego (zawieranie umów na odległość, udzielanie kredytów itd.). Obecnie wiele czynności, nawet jeżeli zawarte są zdalnie (telefon, Internet), wymaga dodatkowego potwierdzenia czynności dokumentem papierowym. Regulacje te umożliwią również lepszą komunikację obywateli z administracją państwową i załatwianie wielu spraw na odległość, bez konieczności wizyty w urzędzie. Każda osoba fizyczna lub prawna posiada jedną tożsamość. Tożsamość jest zbiorem cech jednoznacznie ją określających, przy czym pojedyncza cecha tożsamości nie musi być ani unikalna, ani stała w czasie.

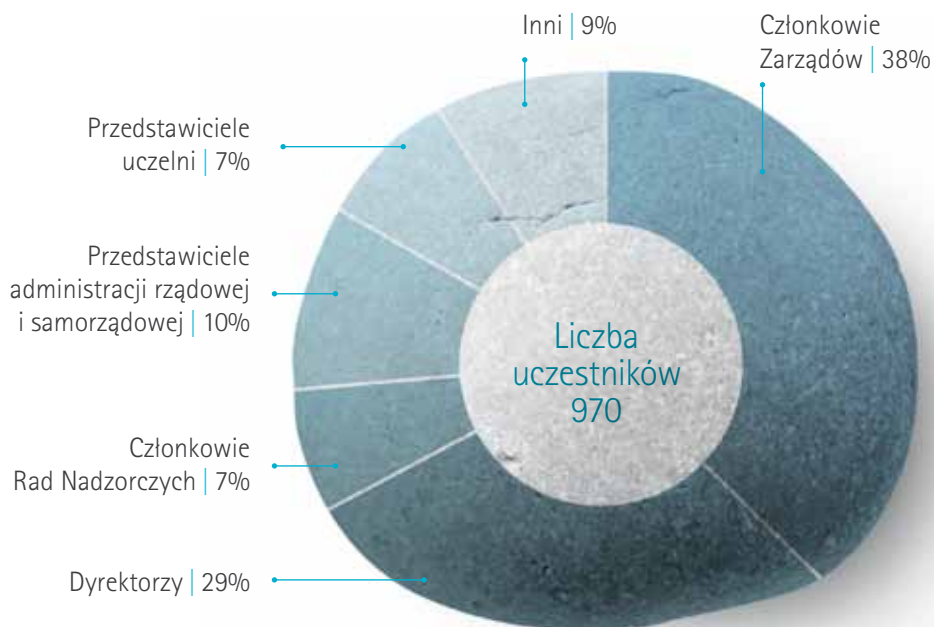

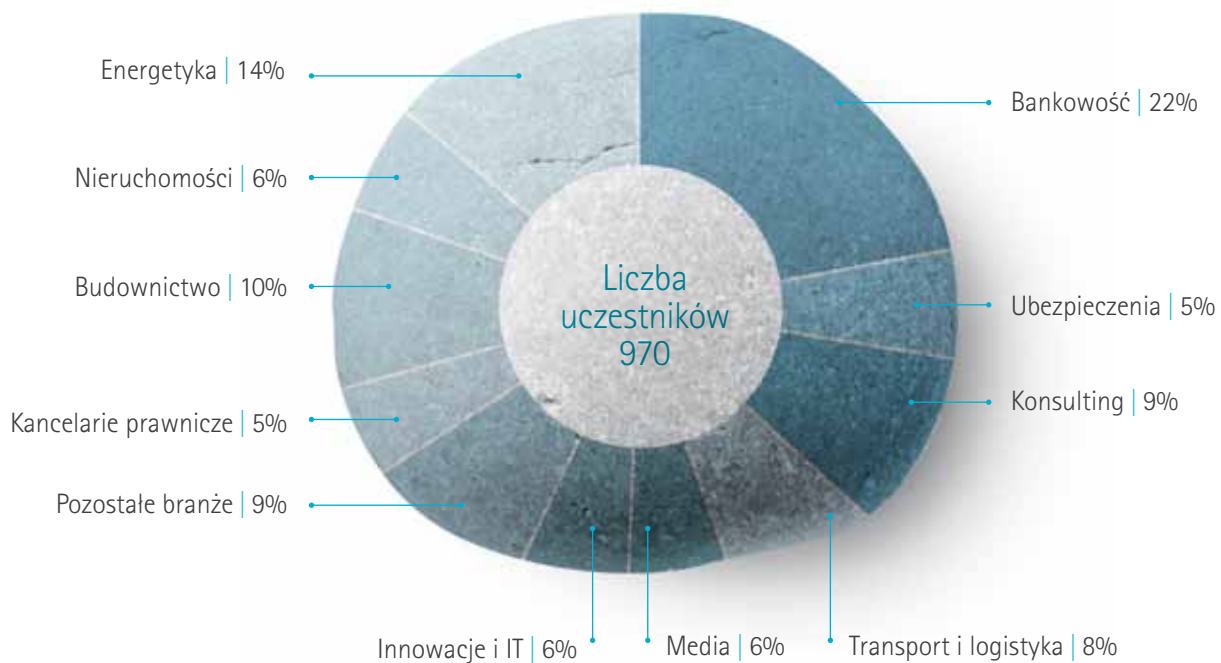
Jaskrawym przykładem marnotrawstwa obecnego systemu są zajęcia komornicze. Roczny przyrost zapytań komorniczych kierowanych do banków sięga 100% i spodziewany jest jego dalszy wzrost. W poszczególnych bankach przy obsłudze zapytań komorniczych pracuje zespół kilkudziesięciu osób. Zapytanie komornicze wymaga wyszukania informacji o kliencie oraz przygotowania pisemnej odpowiedzi i wysłanie jej do komornika z wykorzystaniem poczty tradycyjnej lub usług kurierskich. Komornicy wysyłają zapytania do wszystkich banków, a bank zmuszony jest do udzielenia odpowiedzi na każde zapytanie, nawet w przypadku nie stwierdzenia istnienia rachunku danej osoby w banku. Z punktu widzenia banku zapytania komornicze są źródłem niepotrzebnych kosztów. Na rynku dostępne są rozwiązania umożliwiające elektroniczną obsługę zapytań komorniczych, np. system obsługiwany przez Krajową Izbę Rozliczeniową. Jednak tylko niewielka część zapytań (około 30%) jest realizowana drogą elektroniczną. Obligatoryjne wykorzystanie systemów elektronicznych do obsługi zapytań komorniczych przyniosłoby korzyści bankom i komornikom.

Statystyki

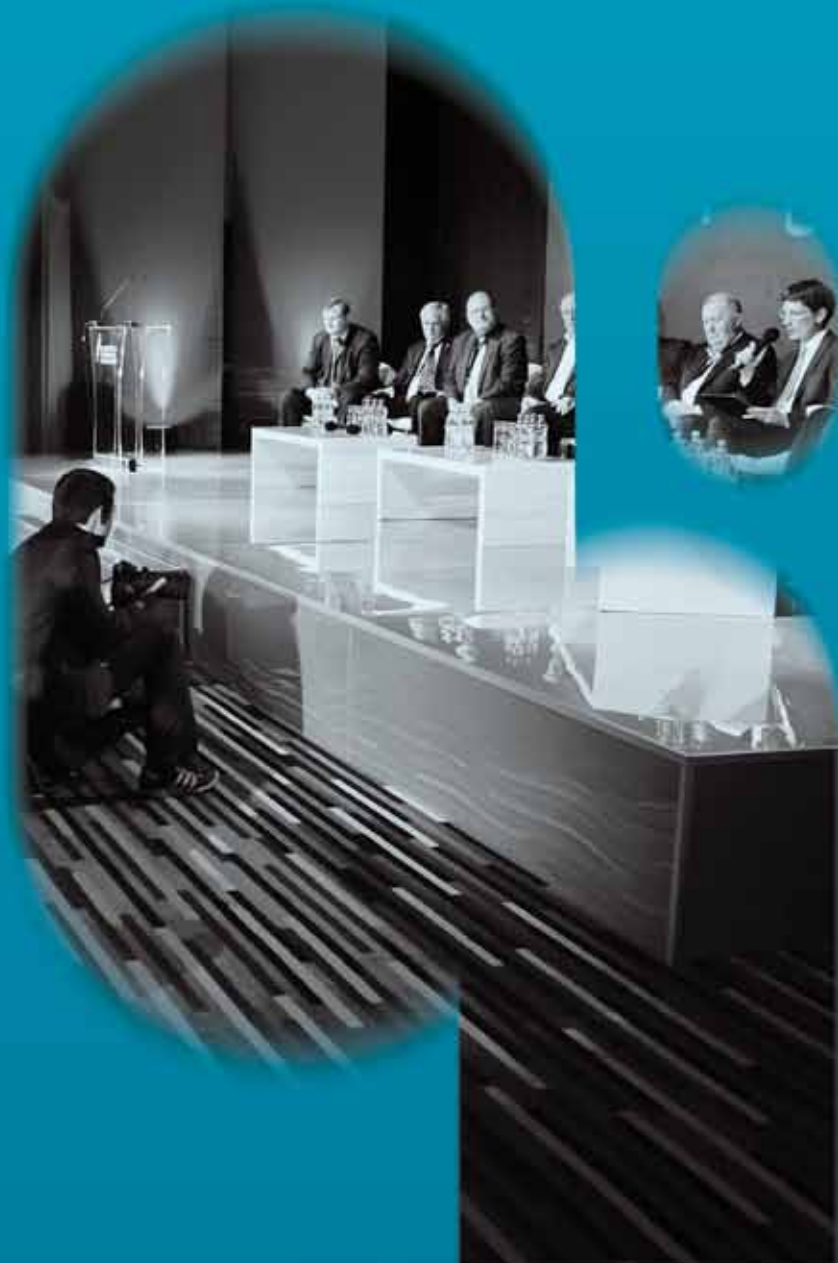
Podział na stanowiska

Podział na branże

2 Fotorelacja

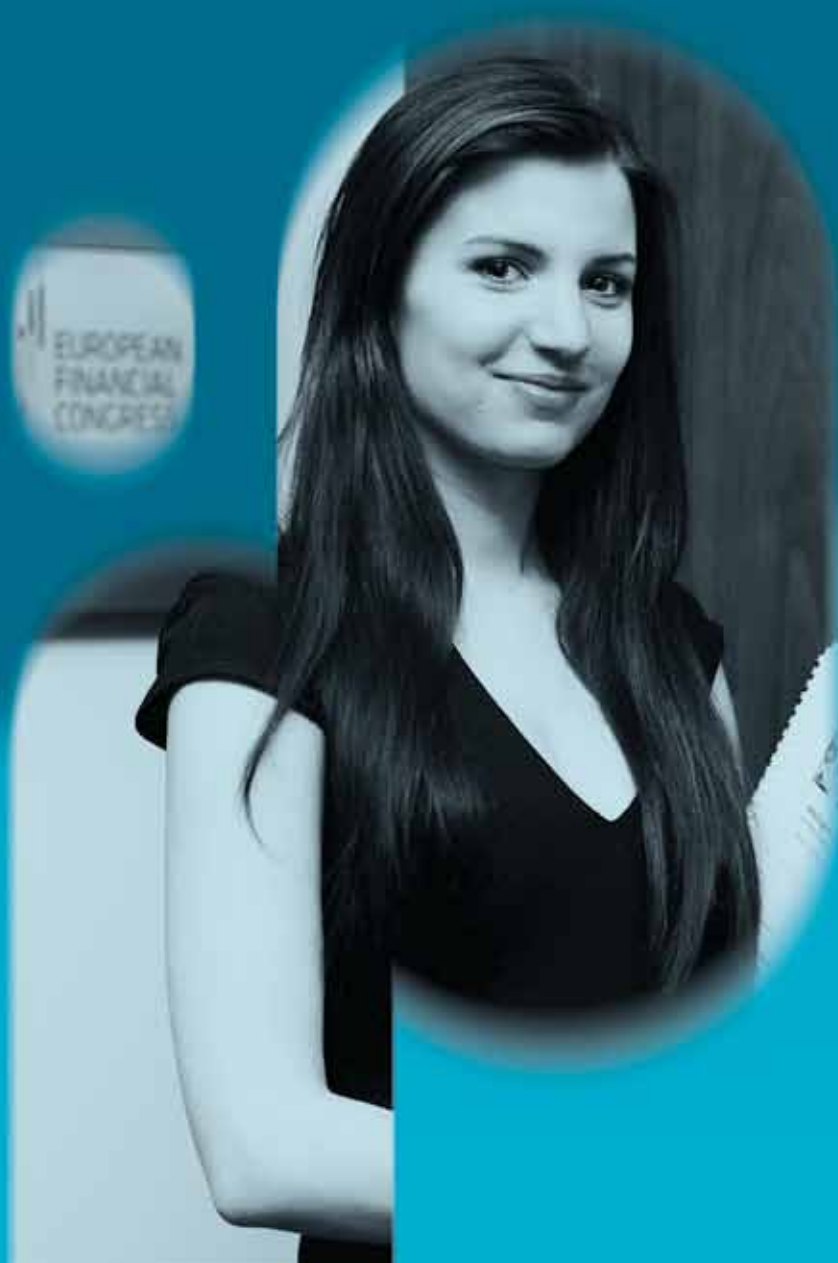

Organizatorzy i Partnerzy

3

WSPÓŁORGANIZATORZY

GIEŁDA PAPIERÓW
WARTOŚCIOWYCH
W WARSZAWIE

BANK PEKAO SA

Member of UniCredit Group

PARTNERZY GŁÓWNI

Polska Grupa Energetyczna

Bank Polski

PARTNERZY

PARTNERZY INSTYTUCJONALNI

PATRNER DS. TŁUMACZEŃ

PATRNERZY MEDIALNI

GIEŁDA PAPIERÓW
WARTOŚCIOWYCH
W WARSZAWIE

KONSEKWENTNY WZROST

GIEŁDA PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH W WARSZAWIE
– NAJDYNAMICZNIEJ ROZWIJAJĄCA SIĘ GIEŁDA W EUROPIE

www.gpw.pl

ODKRYWAMY UKRYTE BOGACTWO

To, co niewidoczne, nie zawsze jest groźne. Źródła energii przez miliony lat pozostawały w ukryciu. Wiemy, jak je odnaleźć.

ORLEN. Napędzamy przyszłość.

www.orlen.pl

BANK PEKAO – TWÓJ PARTNER PRZY PODEJMOWANIU STRATEGICZNYCH DECYZJI

 Plus Polkomtel SA 1 200 000 000 PLN kredyt odnawialny	 AmRest AmRest Holdings SE 440 000 000 PLN/ 80 000 000 EUR kredyt konsorcyjny	 Ciech Ciech SA 739 000 000 PLN/ 100 000 000 PLN kredyt terminowy/ kredyt odnawialny	 cersanit Cersanit SA 150 000 000 PLN kredyt odnawialny	 SOKOŁÓW Sokółów SA 330 000 000 PLN/ 1 500 000 EUR kredyt konsorcyjny	 wzgórze Centrum Wzgórze Sp. z o.o. 102 621 000 EUR/ 36 000 000 PLN kredyt budowlany i inwestycyjny/ kredyt VAT
 Lubelski Węgiel BOGDANKA Lubelski Węgiel BOGDANKA SA 200 000 000 PLN średnioterminowy kredyt obrotowy	 TORUŃ PLAZA Toruń Plaza Sp. z o.o. 52 353 700 EUR/ 16 000 000 PLN/ 16 000 000 PLN kredyt budowlany/kredyt VAT/ limit przedroczliczeniowy	 PLAC UNII Nowy Plac Unii SA 105 000 000 EUR/ 120 000 000 EUR kredyt budowlany/ kredyt inwestycyjny	 HOSSA Grupa Inwestycyjna Hossa SA 10 775 000 EUR kredyt budowlany i inwestycyjny	 Żabka Żabka Polska SA 690 000 000 PLN finansowanie akwizycyjne	 MIESZKO Zakłady Przemysłu Cukierniczego Mieszko SA 37 051 273,48 PLN finansowanie akwizycji spółek
 CYFROWY POLSAT Cyfrowy Polsat SA 1 600 000 000 PLN finansowanie akwizycyjne	 PGNiG Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA 7 000 000 000 PLN emisja obligacji	 Copernicus AIRPORT WROCLAW Port Lotniczy Wrocław SA 230 000 000 PLN emisja obligacji	 LODZ AIRPORT Port Lotniczy Łódź im. Władysława Reymonta Sp. z o.o. 190 000 000 PLN emisja obligacji	 WARSZAWA Miasto Warszawa 600 000 000 PLN emisja obligacji	 CRA CO VIA KRAKOW Miasto Kraków 300 000 000 PLN emisja obligacji
 TAURON POLSKA ENERGIA TAURON Polska Energia SA 3 000 000 000 PLN emisja obligacji – transza C	 GAZ system GAZ-SYSTEM SA 1 700 000 000 PLN emisja obligacji	 LEROY MERLIN Leroy Merlin Polska Sp. z o.o. 40 000 000 PLN linia na otwieranie akredytyw	 payu PayU SA obsługa cash management	 GDAŃSK miasto wolności Gmina Miasta Gdańska kompleksowa obsługa bankowa	 PGNiG Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA 245 500 000 USD gwarancja płatności

Wybrane transakcje 2011 r.

Bankowość korporacyjna Banku Pekao została wyróżniona prestiżowymi nagrodami:

www.korporacje.pekao.com.pl

Pekao BusinessLine: 801 400 500 lub +48 22 591 2 591 (opłata wg cennika operatora)

Przedstawione informacje nie stanowią oferty w rozumieniu art. 66 i nast. Kodeksu cywilnego (DzU z 1964 r. nr 16, poz. 93).

Budujemy przyszłość

Posiadamy wieloletnie doświadczenie w organizacji i realizacji inwestycji na rynku nieruchomości i rozwoju infrastruktury.

Od dwudziestu lat realizujemy szereg inwestycji między innymi biurowych, hotelowych, bankowych, usługowych i infrastrukturalnych, których łączna wartość przekracza 2,5 mld EUR.

PGE
ENERGIA
PRZYSZŁOŚCI

Partner Główny II Europejskiego Kongresu Finansowego w Sopocie

**Polska Grupa
Energetyczna**

www.raportrocznyPGE.pl

1 MILION W 24 H

Prowadzisz własną firmę już 18 miesięcy lub dłużej?
Weź kredyt dla małych i średnich przedsiębiorstw!

- nawet do 1 mln zł
- decyzja kredytowa nawet w 1 dzień
- 0 zł prowizji za rozpatrzenie wniosku
- do 500 tys. zł bez zabezpieczeń rzeczowych
- kredyt w walucie: PLN, EUR, CHF, USD

Środki możesz przeznaczyć na finansowanie bieżących wydatków lub inwestycji związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą lub rolną.

Bank Polski
dzień dobry

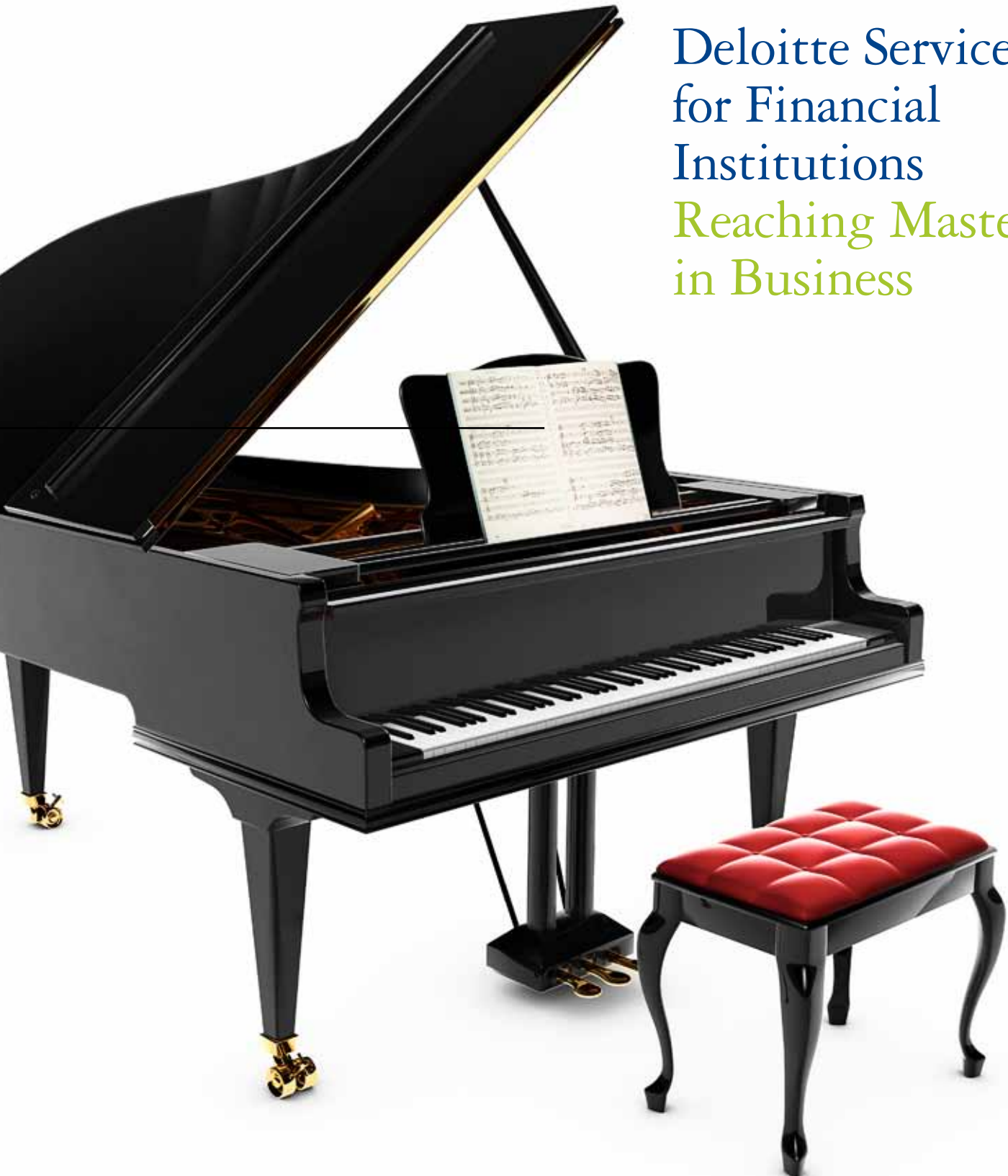

**Your global connection
to the right opportunities,
wherever they emerge.**

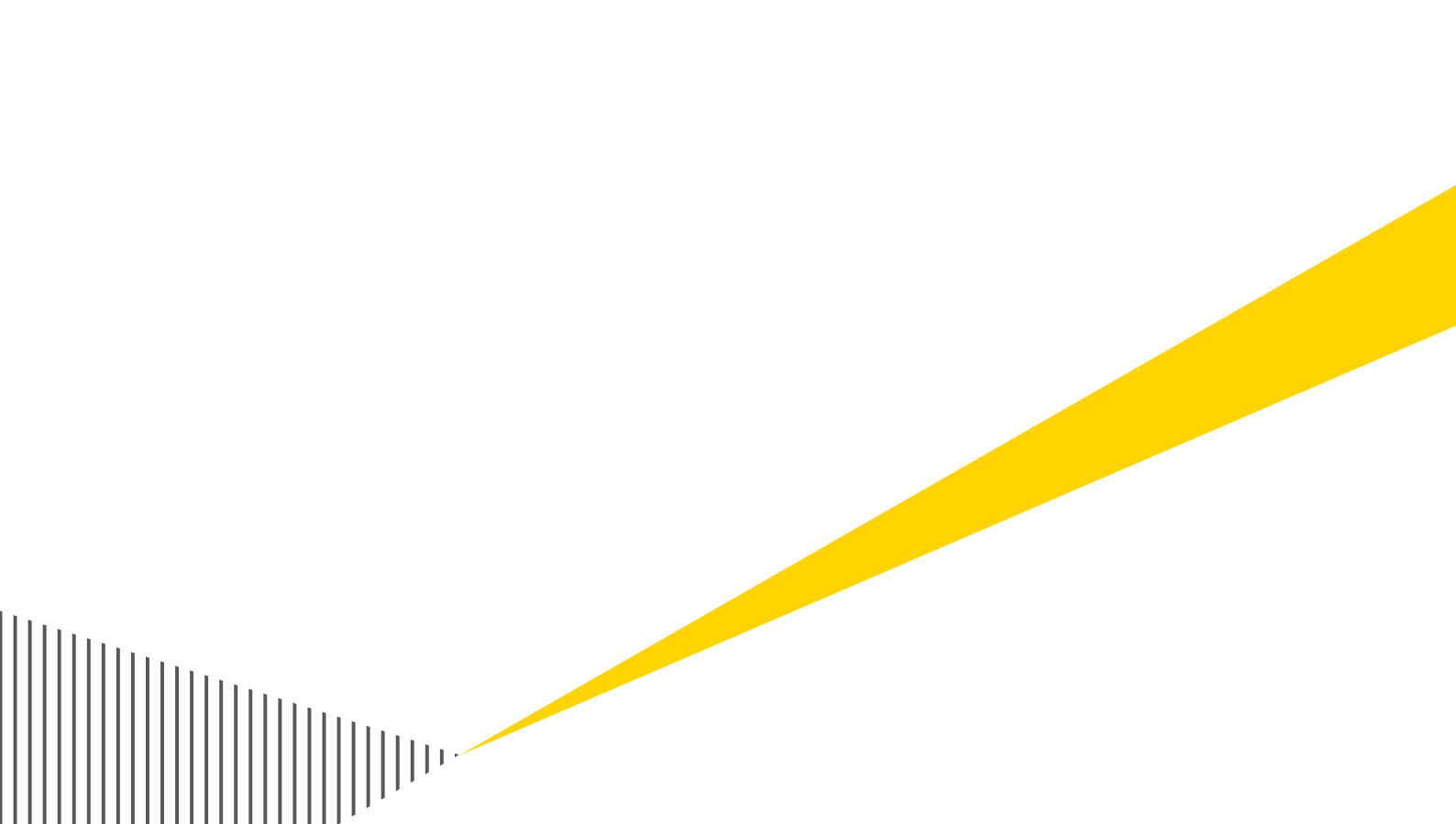
**Taking your opportunity further.
That's return on relationship.**

Bank of America
Merrill Lynch

"Bank of America Merrill Lynch" is the marketing name for the global banking and global markets businesses of Bank of America Corporation. Lending, derivatives, and other commercial banking activities are performed globally by banking affiliates of Bank of America Corporation, including Bank of America, N.A., member FDIC. Securities, strategic advisory, and other investment banking activities are performed globally by investment banking affiliates of Bank of America Corporation ("Investment Banking Affiliates"), including, in the United States, Merrill Lynch, Pierce, Fenner & Smith Incorporated and Merrill Lynch Professional Clearing Corp., both of which are registered broker-dealers and members of FINRA and SIPC, and, in other jurisdictions, by locally registered entities. Investment products offered by Investment Banking Affiliates: Are Not FDIC Insured • May Lose Value • Are Not Bank Guaranteed. TAKING YOUR OPPORTUNITY FURTHER is a trademark of Bank of America Corporation, registered in the U.S. Patent and Trademark Office. ©2012 Bank of America Corporation

Deloitte Services
for Financial
Institutions
Reaching Mastery
in Business

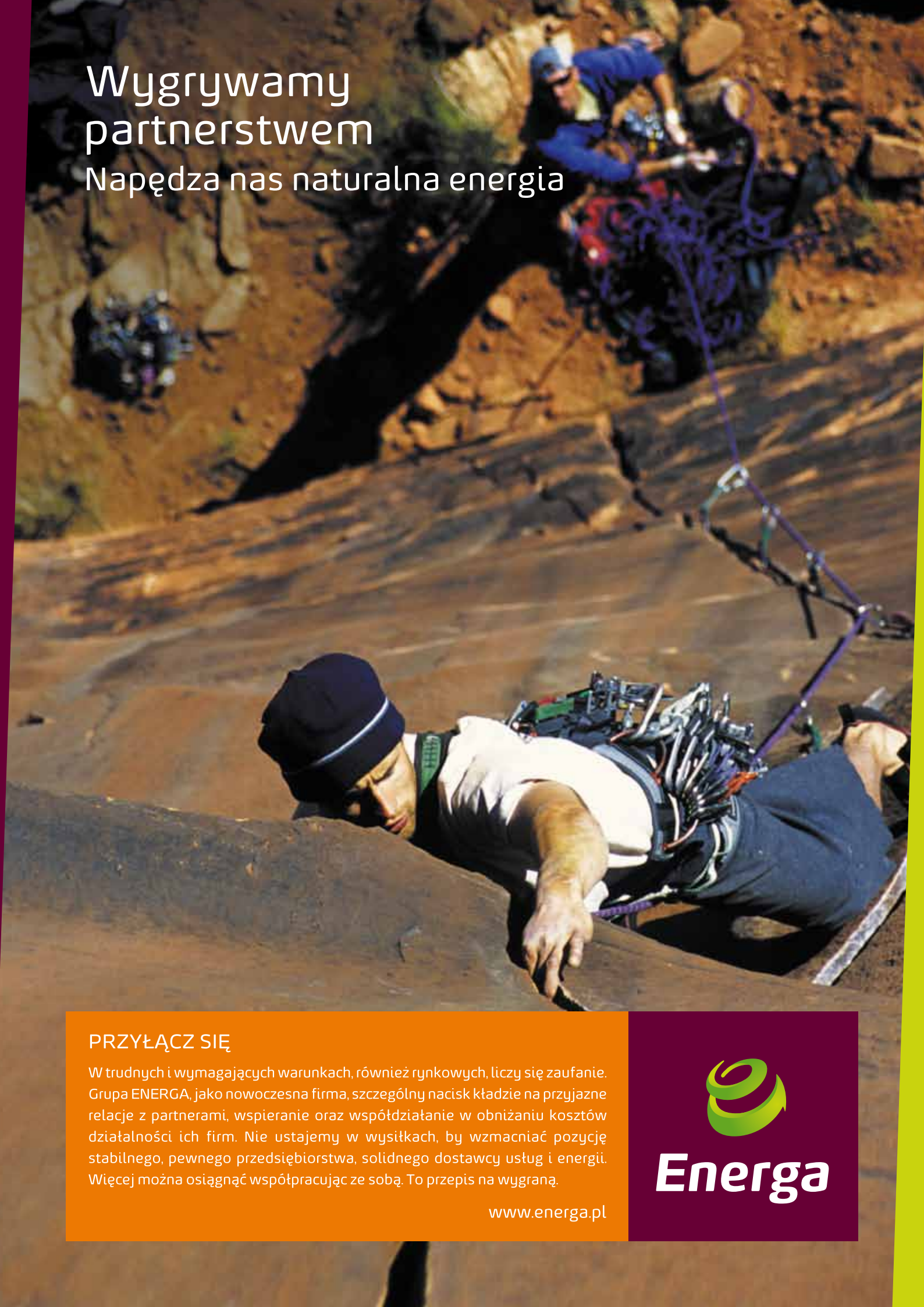
Kto by pomyślał? My byśmy.

Doradzamy instytucjom finansowym, polskim firmom i międzynarodowym korporacjom. Pomagamy usprawnić działalność według najlepszych, światowych wzorców. Rozwiązujemy problemy.

Grupa Rynków Finansowych Ernst & Young

www.ey.com/pl/rynkifinansowe

 ERNST & YOUNG
Quality In Everything We Do

A photograph of two rock climbers on a steep, reddish-brown rock face. The climber in the foreground is wearing a white t-shirt, dark pants, a dark beanie, and a climbing harness with many tools. They are reaching out with their right hand. The climber in the background is wearing a blue shirt and is also climbing. Ropes and climbing gear are visible.

Wygrywamy partnerstwem Napędza nas naturalna energia

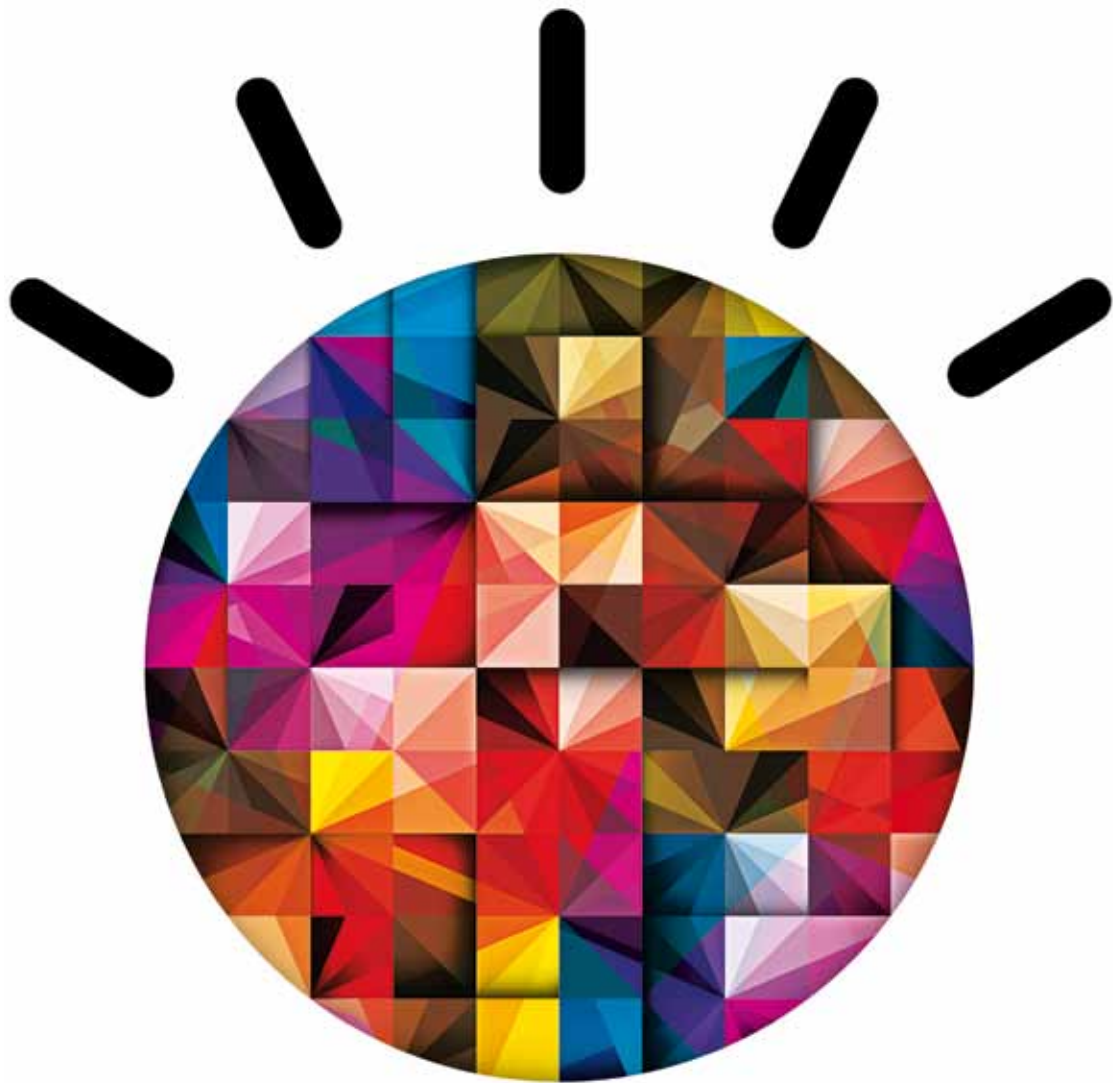
PRZYŁĄCZ SIĘ

W trudnych i wymagających warunkach, również rynkowych, liczy się zaufanie. Grupa ENERGA, jako nowoczesna firma, szczególny nacisk kładzie na przyjazne relacje z partnerami, wspieranie oraz współdziałanie w obniżaniu kosztów działalności ich firm. Nie ustajemy w wysiłkach, by wzmacniać pozycję stabilnego, pewnego przedsiębiorstwa, solidnego dostawcy usług i energii. Więcej można osiągnąć współpracując ze sobą. To przepis na wygraną.

www.energa.pl

Energa

Inteligentne przetwarzanie danych buduje Mądrzejszy Świat: część druga

Mądrzejsze przetwarzanie dużych zbiorów danych.

By zbudować mądrzejszy świat, potrzebujemy inteligentnego przetwarzania – dopasowanego do rodzaju zadania, zarządzanego w chmurze i – przede wszystkim – zaprojektowanego na potrzeby dużych zbiorów danych.

Jak dużych? Tworzymy dziś 2 i pół kwintyliona bajtów dziennie. Oznacza to, że 90% danych na całym świecie zostało stworzonych w ciągu zaledwie dwóch ostatnich lat.

Duże zbiory danych niosą ze sobą duże obietnice. Teraz, z większą niż kiedykolwiek precyzją, możemy zrozumieć, jak działa nasz świat. Możemy również korzystać z zaawansowanych technologii, takich jak przetwarzanie strumieniowe. Filtruje ono gigabajty danych na sekundę, nieustająco je analizując i decyduje o podjęciu odpowiednich kroków – takich, jak wydanie ostrzeżenia w czasie rzeczywistym lub przechowanie informacji w hurtowni danych do późniejszej analizy.

Jednocześnie badanie *IBM Business Analytics and Optimization for the Intelligent Enterprise* dowodzi, że dyrektorzy co trzeciego przedsiębiorstwa często podejmują decyzje przy braku wszystkich niezbędnych informacji. Połowa z nich nie ma dostępu do danych potrzebnych do wykonywania swoich zadań. Badanie *Global CFO Study*, przeprowadzone przez IBM Institute for Business

Value w 2010 roku, pokazuje, że firmy, które przodują w wydajności finansowej i korzystają z rozwiniętych analiz biznesowych oraz optymalizacji przewyższają konkurencję. Osiągają one o 49% wyższy wzrost dochodów, dwudziestokrotnie większy wzrost zysków i o 30% wyższy zwrot z poniesionych inwestycji (ROI).

Dzięki ciągłej analizie danych, organizacje mogą w każdej chwili elastycznie się zmieniać i dopasowywać. Producent świeżej żywności Sun World International wykorzystuje informacje uzyskane ze swoich danych, by zmniejszyć zużycie surowców naturalnych o 20%. Dział badań Instytutu Technologii Uniwersytetu w Ontario opracowuje techniki analizy strumieniowej, które mogą pomóc szpitalom położniczym. Analizując 43 miliony strumieni danych każdego pacjenta dziennie, pozwolą one na polepszenie wyników badań dzięki wykorzystaniu wszystkich możliwych informacji.

Podczas gdy nasz świat maleje, ilość danych ciągle rośnie. Dzięki temu możemy spojrzeć na świat z nowych perspektyw i podjąć działania, które sprawią, że będzie on lepiej funkcjonował.

Razem zbudujemy mądrzejszy świat. Dołącz do nas i zobacz, co robią inni na ibm.com/swiat/pl/analityka

COMPLEXITY ACCELERATING
 DECENTRALIZATION • CONVERGENCE OF STANDARDS
CAPITALISM 2.0
 FAIR VALUE • REVENUE RECOGNITION • GLOBAL TILT
 STAKEHOLDER MANAGEMENT • HTML 5 • ON/OFF BALANCE SHEET
INCREASING SCRUTINY
 SECURITY OF SUPPLY • AUSTERITY BUDGETS • CULTURAL
 SOCIAL NETWORKS • REMUNERATION • HIGH-SPEED RAIL • EMPLOYMENT LEGISLATION
 FCPA • PUBLIC v PRIVATE • INTELLECTUAL PROPERTY
FINANCIAL REFORM
 OFFSHORE/ONSHORE • TAX RATES IN MOTION • DOUBLE DIP
 PENSION GAP • INFRASTRUCTURE • FRONTIER
G-CHINA • INVESTMENT
 SHAREHOLDER ACTIVISM • IFRS
 DEBT OVERHANG • DOLLAR/YUAN • OIL PRICE • CREDIT RATING DOWNGRADES
 POLITICAL INSTABILITY • EUROZONE
TECHNOLOGY
 SUSTAINABLE ENERGY
 THE COST BOOMERANG • INFLATION • ECONOMICS
EMERGING MARKETS
 SARBOX • US RECOVERY
 DELEVERAGING • RESEARCH AND DEVELOPMENT
 CURRENCY VOLATILITY
INDIA • CSR
 RADICAL TRANSPARENCY
 INNOVATION • DEMOGRAPHICS • BRIC ECONOMIES
 COMPETITION INTENSIFYING
OUTSOURCE
 GOVERNMENT DEBT • CONSUMER SPENDING
 COUNTERPARTY RISK
 THE GLOBAL MARKET PLACE
HEALTHCARE
 CORPORATE GOVERNANCE • G20 • RE
 SECURITY OF SUPPLY
DEFLATION
 CAPITAL FLOWS • COMMODITIES
 CLIMATE CHANGE
 REGULATION PROLIFERATING
BASEL III
 GLOBAL TAX
 CROSS-BORDER SUPPLY CHAINS
 REPUTATIONAL RISK
SKILLS

**Complexity is accelerating.
 How you react will define
 performance, success and
 reputation. KPMG professionals
 help you cut through the new
 complexity, to a more profitable
 and sustainable future.**

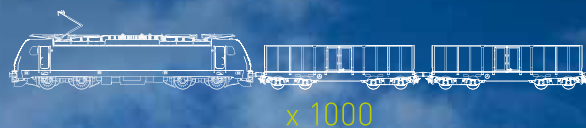
KPMG in Poland

Warszawa • Poznań • Katowice
 Gdańsk • Kraków • Wrocław

kpmg.pl

cutting through complexity

W 2011 roku PKP CARGO
przewiozło 130,5 mln ton ładunków

Blisko 1000 pociągów należących
do Grupy PKP CARGO LOGISTICS
wyjeżdża codziennie na trasy
w kraju i za granicą

www.pkp-cargo.eu

Infolinia: 801 022 042

naturalnie
z nami

Unlocked power

Pierwsza polska, prywatna grupa energetyczna o zasięgu międzynarodowym

Unikatowe doświadczenie w kompleksowym zarządzaniu projektami inwestycyjnymi

Dostęp do własnych źródeł finansowania i zróżnicowane aktywa na całym świecie

Zespół międzynarodowych ekspertów

Prestiżowi partnerzy finansowi i branżowi

www.kulczykinvestments.com

POLENERGIA
PART OF KULCZYK INVESTMENTS

Zrównoważony rozwój to nasza dewiza

- ✓ Firma prowadzi politykę równych szans – Provident podpisał Kartę Różnorodności i stosuje jej wytyczne.
- ✓ Spółka wspiera rozwój zawodowy swoich pracowników i przedstawicieli.
- ✓ Provident dba o ochronę zdrowia i bezpieczeństwo swoich pracowników.
- ✓ Promuje ochronę środowiska, realizując program edukacji ekologicznej „Zielony Provident”.
- ✓ Firma angażuje się w wiele inicjatyw społecznych, m.in. program edukacji finansowej „Akademia Rodzinnych Finansów”, wolontariat pracowniczy „Tak! Pomagam”, cykle wykładów dla studentów „Kultura dzielenia się wiedzą”.

Provident – odpowiedzialny pożyczkodawca

- ✓ Społeczna odpowiedzialność jest integralną częścią działalności prowadzonej przez International Personal Finance.
- ✓ Notowania IPF zostały włączone w ramy indeksu FTSE4Good, potwierdzając prowadzenie działalności biznesowej w sposób etyczny i odpowiedzialny.
- ✓ Cele spółki gwarantują efektywne prowadzenie projektów z zakresu odpowiedzialnego biznesu w ramach całej grupy.

Provident aktywny partner organizacji branżowych i pozarządowych

Provident jest członkiem – założycielem Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, członkiem Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Pracodawców RP i Brytyjsko-Polskiej Izby Handlowej. Jest partnerem strategicznym Forum Odpowiedzialnego Biznesu i członkiem Centrum Wolontariatu.

Provident na świecie

- ✓ Provident Polska S.A. należy do międzynarodowej grupy finansowej International Personal Finance.
- ✓ IPF prowadzi działalność na Węgrzech, w Słowacji, w Czechach, w Rumunii, w Meksyku i w Polsce.
- ✓ Grupa jest notowana na Londyńskiej Giełdzie Papierów Wartościowych wśród 250 największych firm.
- ✓ Liczba klientów 2,4 mln, pracowników 6 300, przedstawicieli 28 400.

Provident w Polsce

- ✓ Działamy na polskim rynku od 1997 roku.
- ✓ Jesteśmy największą spółką wchodzącą w skład IPF.
- ✓ Jesteśmy liderem w segmencie szybkich pożyczek gotówkowych, udzielanych w domu klienta.
- ✓ Biznes budujemy, opierając się na bliskich, długofalowych relacjach z klientami, pracownikami i przedstawicielami, partnerami oraz społecznościami, w których działamy.
- ✓ Należymy do grona największych brytyjskich pracodawców w Polsce.

Dane z polskiego rynku za 2011 rok

- ✓ Wartość udzielonych pożyczek - 318,6 mln GBP.
- ✓ Przychody - 273,2 mln GBP.
- ✓ Liczba obsługiwanych klientów - 834 tys.
- ✓ Liczba zatrudnionych pracowników - 2300 osób.
- ✓ Liczba przedstawicieli - 9000 osób.

Provident Polska S.A.

ul. Polna 11, 00-633 Warszawa
tel. + 48 22 455 47 47
www.providentpolska.pl
www.csr-provident.pl

**KOMPLEKSOWE PORADY
W ZARZĄDZANIU FINANSAMI**

- fundusze inwestycyjne
- rozwiązania emerytalne
- rachunki maklerskie

Przekonaj się ile można zyskać
i umów się z jednym z nas

Gawel Krawiec

Doradca Finansowy Xelion

PROFESJONALNE TŁUMACZENIA DLA FIRM
PROFESSIONAL TRANSLATIONS FOR BUSINESS

www.getit.pl
tel.: 0-22 327 65 65

**Instytut Badań
nad Gospodarką Rynkową**
Do Studzienki 63
80-227 Gdańsk
tel. +48 58 524 49 01
fax +48 58 524 49 09
efc@ibngr.pl
www.efcongress.com